

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čepovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratov: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Če pretrpijo katoličani poraz.

Preganjanje katoliške Cerkve v Španiji je iznenadilo svet. Španija je katoliška država, ki ima velike zasluge za katolicizem ter še danes vrši v tem oziru velik vpliv na Južno Ameriko. Odkod naenkrat preganjanje katoliške Cerkve? Kako se je moglo zgoditi, da je politična revolucija, ki je monarhično obliko države spremenila v republikansko, se sprevrgla v duhovno in moralno revolucijo, ki je prizadela ter še vedno prizadeva katoliški Cerkvi težke rane?

Svobodomiselni listi kažejo pri razmotrivanju španskih razmer dobro porcijo škodoželjnosti. Udarci, ki padajo po katoliški Cerkvi, jih napolnjujejo z zadovoljstvom, katero bi bilo še večje, ako bi se mehiško-španske razmere prenesle tudi v druge kraje. S tem dokazujejo, da se po svojem mišljenju ne razlikujejo dosti od povzročiteljev cerkvenega preganjanja, čeprav naglašajo svoje spoštovanje do vere, ki jo proglašajo za »sveto čustvo«.

Ni nam do tega, da bi zavračali liberalno in socialistično potvarjanje razlogov, ki so dovedli do sedanjega proti cerkvenega stanja v Španiji. To bi tudi bilo brezplodno, ker liberalec in socialist se ne da spreobrniti od svojih predsodkov zoper vero in cerkev. Ti predsodki tvorijo bistven del njihovega »svetega verskega čustvovanja« ter so njim radi tega tako zelo priljubljeni, ker jim opravičujejo neskladnost njihovega življenja z božjimi in cerkvenimi zapovedi. Tako vplivajo navidez pomirjevalno na njihovo vest, če se jim včasih zbudi.

Rajši proučimo razloge cerkvenega stanja v Španiji, kakor jih tolmači najpristojnejši cerkveni činitelj, in to je novi nadškof v Toledu, primas Španije, monsignor dr. Izidor Goma y Tomas. Njegovega prednika, še sedaj živečega kardinala Segura, je revolucionarna vlada izgnala iz Španije. Ko je novi nadškof nastopil svojo težko službo, so ga verniki sprejeli s prisrčnimi zunanji manifestacijami, socialisti pa s sovražnimi demonstracijami. G. nadškof pa se ni oziral ne na ene, ne na druge, marveč je izdal pastirsko pismo, v katerem z veliko odkritosrčnostjo razpravlja o sedanjem položaju Cerkve in o njegovih vzrokih.

Med zunanji vzroki poudarja novi toledski nadškof framonstvo, socializem in laicizem. Med meščanskim razumništvom je doseglo velik razmah

framonstvo, med delavstvom pa brezverski in brezbožni socializem. Oba dva sta velika protivnika katoliške Cerkve in njenega udejstvovanja na svetu. Oba sta glavna širitelja one sodobne struje, ki hoče vse družabno in državno življenje odtrgati od Boga in Cerkve ter vse javno življenje poposvetnjačiti. Zato se imenuje laicizem = posvetnjaštvo. Laicizem, tako poudarja toledski nadškof, se zaletava v vero naroda ter je povzročil tako nevihto, da ne moremo priti do miru ne na verskem ne na socialnem področju. Jemati narodu vero, pomeni, trgati kose mesa z njegovega živega telesa. Pomenja duševno mučenje državljanov. Izgon vere iz državne uprave znači tudi gmotno uničenje naroda. Rusija je brez Boga, pa tudi brez kruha.

Notranji vzroki težke krize, ki jo preživlja katolicizem v Španiji, so tudi globoki. Prvi razlog je pomanjkanje globokega verskega prepričanja, ki bi se kazalo v akciji širokih ljudskih množic. Reka se, da Španija ni več katoliška. To ni res. Ona je katoliška, toda premalo katoliška. Krepko skalo naše stare vere sedaj nadomešča slaba vera, čustvo, navada in oslABLJENA vest. Prvi močnejši udarec protikrščanke revolucije in hiša naše vere kakor

da se hoče porušiti! Drugi vzroki, ki so krivi, da naši protivniki slavijo zmago, so strašljivost in plašljivost, ki sta mnoge dobre kristjane odvrnili od apostolskega udejstvovanja.

To so vzroki, iz katerih so katoličani v Španiji doživeli začasen poraz. Da ta poraz čimprej popravijo, morajo odstraniti njegove zunanje in znotranje vzroke. Zbrati je treba, tako opominja novi toledski nadškof, vse katoliške sile. Treba je složnega nastopa katoličanov v javnosti. Sv. Oče Pij XI. poziva španske katoličane, naj zapostavijo vsa različna mnenja in posameznostna teženja, naj postavijo blaginjo države in vere nad vse zasebne želje, da bodo mogli v slogi izvojevati to, kar je potrebno v obrambo religije in domovine.

Treba je složnega udejstvovanja v katoliški akciji, ki pomenja mobilizacijo vseh katoliških sil v Španiji. To je prava križarska vojna naših dni, ker se v njej morejo zediniti vsi sinovi križa in ker je njen namen, da se križu pribori spoštovanje v vseh področjih življenja. Potrebna pa je tudi politična akcija. Krščansko uporabljajmo naše državljanske in politične pravice! S politiko se moramo baviti, v kolikor je politiki moralna šola in v kolikor vlada posega — kolikokrat je že posegla — v božanske pravice naše svete vere, v dolžnosti in pravice naše vesti.

Pomožna policija proti hitlerjevskim vpadom iz Nemčije na Avstrijsko. Kakor smo poročali zadnjič, so nastopile velesile v Berlinu proti temu, ker je pošiljala Nemčija na avstrijsko ozemlje letala, troseče letake, ki so zasmehovali Dollfusovo vlado. Z letali bodo menda Nemci nehali, pač pa sramotijo Avstrijo s pomočjo radija. Avstrija je prosila: Anglijo, Francijo in Italijo, naj ji dovolijo organizacijo pomožne policije proti hitlerjevskim vpadom. Velesile se pristale na ta predlog in avstrijska vojska, ki šteje 22.000 mož, dobi še 8000 mož pomožne policije.

Ustanovitev stranke enotnosti v Avstriji. Z vednostjo vlade je osnovana stranka avstrijske enotnosti. Stranko tvorijo hitlerjevski nezadovoljneži in heimwehrovskega pokreta. Program stranke se tesno naslanja na program narodnih socialistov. Stranka zavzema strogo krščansko stališče, napoveduje

najostrejši boj brezverstvu in njeno glavno načelo je samostojna in neodvisna Avstrija. Židom ni dovoljen vstop v novo stranko.

Iz Hitlerjeve Nemčije. Vlada je izdala strogo naredbo, po kateri se morajo v Nemčiji do 1. septembra ponemčiti vsa krajevna imena in namestiti tudi vse napisne table z novo krajevno označbo. Ta odlok se nanaša pred vsem na 90 krajev v Gornji Šleziji, na kraje ob poljski meji in na srbsko Lužico, kjer so bila doslej v rabi slovanska krajevna imena. V bodoče se bo raba nenemških krajevnih imen kaznovala kot prestop zoper državo. — Hitlerjev režim nadaljuje z aretacijami vseh, ki brezpogojno ne trobijo v njegov rog. Kako v Nemčiji politično neljube osebe zapirajo in jih vlačijo v koncentracijska taborišča, je razvidno iz števila onih, ki so utekli iz Nemčije iz strahu pred množično masakrom hitlerizma. Na Francoskem je dosedaj 30.000, na Nizozemskem 15 tisoč, v Čehoslovaški 6000, v Švici 3000, v ostalih državah nad 6000 beguncev iz Nemčije. Pred Hitlerjevim nasiljem je pobežnilo 60.000 boljših ljudi.

Pakt ali pogodba štirih velesil, o koje pomenu se je toliko pisalo, je v nevarnosti. Francija že izjavlja, da pogodbe ne bo ratificirala ali odobrila pred parlamentom in si bo na ta način zagotovila ob Renu napram Nemčiji proste roke. Francija ne more računati v očigled Hitlerjevemu brezobzirnemu nastopanju ne na Anglijo in ne na Italijo, ampak je pakt štirih glede evropskega miru le vijak v rokah Mussolinija, ki nikakor ne bo čuval koristi Francije.

Na Irskem šuntajo proti sedanjemu režimu De Valere fašisti pod vodstvom generala O'Duffyja. Irski parlament, ki je bil odgoden dne 9. avgusta čez poletje, je razpravljal na svoji zadnji seji o zakonskem predlogu glede zakonodajnih priprav za proglasitev od Anglije povsem neodvisne irske republike. Ob tej priliki je došlo v zbornici do nemirov. Med splošnim kričanjem je napovedal pravosodni minister, da bo irska vlada razpustila fašiste in proglasila obsedno stanje.

Zmešnjave na otoku Kuba. Rodoviten in velik otok Kuba pred osrednjo Ameriko je bil zadnje dni torišče resnih nemirov. Otok je namreč pravi raj za ameriške sladkorne veljake, važen v

vojaškem oziru in radi tega drže nad njim Zedinjene države roko pokroviteljstva od leta 1898. Sedanji predsednik Machado je bil izvoljen pred osmi leti leta 1925. Po štirih letih ni hotel zapustiti predsedniškega mesta in je podaljšal svojo dobo na šest let z državnim udarom in se je skušal dokopati do diktatorske moči. Zadušil je svobodo tiska, prepovedal zborovanja, razpuščal društva, vpeljal sijajno razpredeno špijonažo, celo pustil ubijati sitne državljane. Iz vseh krajev Kube se je dvigal upor proti takemu predsedniku. Sedanji ameriški predsednik Roosevelt je poslal na Kubo posebnega odposlanca, da preišče položaj. Rooseveltov odposlanec je ugotovil, da je pravica na strani ljudstva in je svetoval ameriškem predsedniku, naj se da Kubi nova, potrebam naroda odgovarjajoča ustava. Mešetarenje za novo ustavo se je predolgo zavleklo in prišlo je med nezadovoljnim narodom do revolucionarnega pokreta. Roosevelt je svetoval Machado, naj odstopi, če ne, bo vdrla Amerika z oboroženo silo na Kubo in napravila red. Machado pa sedaj poziva narod, naj se upre vsakemu vmešavanju Amerike. Položaj na Kubi je še nejasen.

so mu delale vse mogoče težave ter ga naposled izgnale iz njegove škofije. Upal je še vedno, da se bo smel vrniti v svojo škofijo, kamor je tako srčno želel. Ker tega ni mogel, je deloval kot duhovni vodja v bogoslovnem semenišču za ruske duhovnike v Pučacu v škofiji Lvov. Smrt ga je rešila preganjanja in trpljenja.

Japonec — katoliški župnik v Bukovini. Na vznožju Karpatov v Bukovini, 4 ure železniške vožnje od glavnega mesta Černovic leži mestece z imenom Viznice. V tem mestu je katoliški župnik Japonec, ki se piše Kaing-Ba. Kako je ta mož prišel za katoliškega župnika v ta kraj? Čudna in zanimiva je njegova zgodovina. On sam jo rad pripoveduje. Ako ga kdo obiše v župnišču, kjer sam stanuje, se pred obiskovalcem pojavi mala živahna postava župnikova izrazito mongolske oblike: črne, živahne oči, temno-rumena barva lica, majhen raven nos in kot oglje črni lasje. In župnik Kaing-Ba kaj rad pripoveduje obiskovalcu zgodbo svoje življenja. Leta 1905, za časa rusko-japonske vojne, je bil v Mukdenu, znanem mestu v Mandžuriji. Njegov oče je bil kmet ter je imel svojo hišo na koncu mesta. V tej hiši je preko leta dni stanoval neki ruski oficir s svojo ženo. Ko je ta oficir z ženo odpotoval v Rusijo, je 3 leta stari Kaing-Ba bežal za njim na kolodvor. Eden ruskih vojakov je mladega Japončka vzel na roke ter ga potem izročil omenjenemu ruskemu častniku. S tem častnikom in njegovo ženo, ki nista imela otrok, je mladi Kaing-Ba prišel v Rusijo, najprej v Mohilev, potem v Kamenec-Podolski, kjer se je začel za njega zanimati princ Ghika, ki je bil iz Besarabije ter je imel neko Poljakinjo za ženo. Po posredovanju katoliškega župnika dr. Mankovskega, ki je potem postal nadškof, je Kaing-Ba prišel v katoliški zavod v Krakovu. Ko je bil star 10 let, je bil krščen ter dobil ime Josip. V Krakovu je študiral gimnazijsko in bogoslovje in bil posvečen za katoliškega duhovnika. Poleg poljščine se je tudi priučil francoščine, angleščine in nemščine. Svoj japonski jezik pa je popolnoma pozabil. O svojih starših in bratih ni nikdar več ničesar slišal. Tako Japonec iz Mandžurije pase katoliške duše v Bukovini.

Proslava 1900letnice Kristusove smrti v Rušah. Dekanija Maribor desni breg je priredila dekanijsko proslavo dne 6. avgusta v Rušah. Na proslavo so se posamezne župnije skrbno pripravljale s spokorno tridnevnicjo. V večernih urah so se zbirali verniki v cerkvah in se spominjali v četrtek Jezusove zadnje večerje, pri kateri nam je samega sebe zapustil za spomin; v petek Jezusovega križevega pota in njegove blažene smrti; v soboto Jezusa v grobu, žrtve za naše grehe. Sprava z Jezusom je bila skešana spoved. V nedeljo pa so se zbrale množice, bilo jih je okoli 1500, v prazniško okinčanem ruškem svetišču, da praznujejo še Kristusovo zmago, njegovo veličastno vstajenje od mrtvih. Prelepa slika Kristusovega vstajenja je bila imponantna procesija s presv. Rešnjim Telesom po slovesni službi božji. Spodbudno je vplivala na množice tudi

Zborovanje katoliških slovanskih razumnikov. Zadnji teden julija se je vršil v Poznanju na Poljskem 5. kongres slovanskih katoliških intelektualcev. Zborovanja so se udeležila zastopstva vseh katoliških slovanskih narodov: Poljakov, Čehov, Slovakov, Slovencev, Hrvatov in Ukrajincev. Kongres je otvoril poznanjski škof kardinal Hlond. Na dnevnem redu so bili naslednji govori: Poljak dr. Moravski je govoril o »Katolicizmu v poljski kulturi«, Hrvat dr. Perović o »Pojavih gospodarske krize« in Čeh dr. Doležal o »Zablodah kapitalizma«. V cirilmetodijški komisiji, koje zasedanju je predsedaval mariborski kanonik dr. Mirt, je poročal Slovenec profesor T. Krošelj, ki je poudaril 3 točke dela za zedinjenje cerkva: molitev, študij, propagando. Pred komisijo, odnosno na splošnem zborovanju je poročal dr. Gorski iz Lublina o »Družabnem ustroju na katoliški podlagi«, Ukrajinec Lastovskij iz Lvova o »Papeških okrožnicah kot kažipotu za družabno preosnovo« in Slovenec T. Krošelj o »Socialnih nalogah mlade slovanske katoliške inteligence«. Med sprejetimi resolucijami je naslednja, ki se tiče Slovencev in Hrvatov v Italiji: »Peti kongres slovanskih katoliških intelektualcev v Poznanju je z obžalovanjem zaznal za težke krivice, ki se gode jugoslovanski katoliški manjšini v Italiji tudi v versko-cerkvenem oziru. V nasprotju z načeli in stoletnimi tradicijami Cerkve, se manjšini krati čedaje bolj pravica do duhovnikov lastne narodnosti, do veronauka, do pridig in dušnega pastirstva sploh v lastnem jeziku. Kongres zaupa, da bo sveta stolica, ki je že slovanska apostola sv. Cirila in Metoda branila pri izvrševanju nju-

nega poslanstva med Slovani, vzela v zaščito tudi naše brate v Italiji. Kongres pošilja težko preizkušenim slovanskim katoličanom v Julijski Krajini izraze svoje simpatije in polne solidarnosti. V junaškem boju, ki ga bijejo za naravne pravice svojega naroda, naj jih dviga zavest, da je njihova borba obenem boj za splošna, večna načela katolicizma in za veliko idejo enakopravnosti Slovanov v okviru katoliške sv. Cerkve.«

Kristusov kip na Mont Blancu. Mont Blanc = Bela gora (radi večnega snega) je najvišja gora v Evropi, visoka 4810 m, ter leži na francosko-italijanski meji. Za hribolezce zanimiva, pa nevarna točka. Sedanji papež Pij XI., ki je bil v mladih letih navdušen in več hribolezec, je tudi bil na Mont Blancu. Na Mont Blancu je sicer vremenska opazovalnica, ni pa kapele, niti kašnega večjega kipa. Ta nedostatek bodo, odnosno so sedaj popravili. Ker dičijo visoke postojanke v Meksiku, Braziliji, Urugvaju in Chile-u kipi Kristusa in Matere božje, so katoliški krogi Francije započeli akcijo, da se tudi na Mont Blancu postavi kip Kristusa Kralja in primerne kapelica. To se je zgodilo. Na podnožju spomenika je zabeleženo, da je papež Pij XI. kot mlad turist prišel tu sem na najvišjo višino Evrope.

Umrl škof, ki je veliko trpel. To je Peter Mankovski, bivši škof v Kamenecu (v ruski Podoliji). Rojen je bil l. 1866 ter je bil leta 1899 v Žitomiru posvečen za duhovnika. Tri leta pozneje je prevzel katoliško župnijo v Kamenecu. V carski Rusiji njegovega požrtvovalnega in z uspehi venčanega delovanja niso prijazno gledali. Politična oblast mu je prepovedala dušeskrbno delovanje. In vendar ni miroval, marveč se je udeleževal, kjerkoli in kakorkoli je mogel. Po padcu carizma je bila vzpostavljena škofija Kamenec ter je bil Mankovski imenovan za škofa. Boljševiške oblasti

Proti
zobnemu
kamnju

SARGOV
KALODONT

sv. maša na prostem med slovesno mašo v cerkvi. Železniška uprava je udeležencem iz Maribora zelo ugodila, ker je sama od sebe vpeljala poseben vlak ob dveh popoldne za povratek; udeleženci iz Puščave in od Sv. Lovrenca pa so imeli itak dva vlaka za povratek na razpolago. In tako so se vsi zadovoljni vrnili na svoj dom, noseč s seboj svet spomin na Krístusovo ljubezen do nas vseh.

Praktična ljubezen do misijonov. Na sedmini pokojne gospe Jožefe Petrič v Gornji Voličini se je zbrala svota 111 D

za najpotrebnejše afriške misijone. — Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1, se vsem blagim darovalcem iskreno zahvaljuje. Pokojno gospo Jožefo Petrič smo takoj vpisali v »Mašno zvezo za Afriko«, denar pa se bo porabil za najpotrebnejše misijone. Toplo priporočamo to praktično ljubezen do ubogih misijonov in do nepozabnih rajnkih; najlepši nevenljiv venec na grob. Člani mašne zveze za Afriko so deležni 300 sv. maš, ki se berejo vsako leto za žive in mrtve člane v kapelici sv. Petra Klaverja v Rimu.

vedno na straži pred Turki in madžarskimi Kruci. Junaškim in zgodovinsko tolikanj znamenitim veržejskim strelcem častita k pomenljivi proslavi »Slovenski gospodar«!

Strelnica je užgala hišo Franca Čerina v Trbovcih pri Ptujju in jo upepelila. Škoda znaša blizu 30.000 Din in je krita le delno z zavarovalnino.

Dva človeška mesarja pred sodiščem. Dne 8. avgusta je obravnavalo mariborsko sodišče naslednji slučaj: V Trnovskem vrhu pri Ptujju je posedal Franc Bezjak posestvo. Leta 1920 ga je izročil svoji omoženi hčerki, ki ga je zapravila že leta 1923 in ga je kupil Anton Zorčič. Prvotnemu lastniku Bezjaku je ostal le kot v viničariji. Radi prevžitka je došlo kmalu do preprirov in tožb. Letos dne 21. aprila so kopali Zorčičevi v vinogradu in se zbrali na večer v viničariji, v kateri je stanoval Bezjak. Po razhodu kopačev so ostali v viničariji Zorčičev sin Leopold, mesarski pomočnik Polanec in Zorčičeva sestra Marija. Pijani Leopold Zorčič je pričel preprirov s prevžitkarjem, v katerega se je vmešal Polanec. Zasadil je dolg mesarski nož, ki ga je imel za škornjem, v mizo, nato pa zgrabil Bezjaka ter ga z vso močjo vrgel na posteljo. Držal ga je za vrat in davil, obenem pa je poklical Zorčiča: »Hodi pomagat starega klat!« Ta si ni dal dvakrat reči, odprl je žepni nož ter ga vbadal v Bezjaka. Tedaj je še Polanec segel po mesarskem nožu in oba sta mesarila nesrečno žrtev. Grozovito klanje je trajalo kake pol ure, nato pa sta ugasnila luč, pustila nesrečnega Bezjaka razmesarjenega na postelji ter odšla v temo. Drugo jutro so našli ubogo žrtev mrtvo v postelji, razmesarjeno s strahovitimi ranami. Polanec je bil obsojen na 10 let, Zorčič na 8 let robije.

Radi uboja svaka pred sodiščem. Letos dne 18. aprila je prišel posestnik Ciril Lovrec pred hišo svoje tašče in zahteval, da mu odpre zaklenjena vrata. Ker se njegovo povelje ni takoj izpolnilo, je razbil na hiši okna. Pri razbijanju sta Lovreca zalotila 24letni Ivan Sovec in 55letni posestnik Šori Franc iz Grab-

Biseromašnik M. Meško †.

Pri Kapeli pri Radencih je umrl dne 10. t. m. tamošnji g. župnik, biseromašnik in častni kanonik Martin Meško v visoki starosti 88 let. Bil je do zadnjega precej krepak, prejel je lepo sv. zakramente za umirajoče, se lepo poslovil od g. kaplana Škofiča in se mu zahvalil za potrpežljivost, katero je imel precej let s starčkom.

Blagopokojni se je rodil v Pušincih, župnija Ormož, dne 27. oktobra 1845, v mašnika je bil posvečen dne 21. julija 1870. Avgusta tega leta je prišel za kaplana k Sv. Petru v Gornji Radgoni, od tam pa dne 15. decembra 1873 v Ljutomer. Od tod je bil prestavljen meseca avgusta 1875 v Vuzenico, kjer je kaplanoval do dne 1. julija 1877, ko je bil premeščen v Leskovec. Tu je po smrti župnika Jožefa Mlinariča postal provizor. Dne 5. februarja 1880 je odšel za kaplana k Sv. Barbari v Halozah. Tudi tukaj je po smrti župnika Božidarja Rajiča oskrboval župnijo kot provizor do dne

10. oktobra 1886, ko se je preselil za kaplana k Sv. Petru niže Maribora. Meseca decembra 1887 je postal župnik pri Kapeli in je to župnijo oskrboval do svoje smrti, torej 46 let. V tej fari je obhajal svojo srebrno, zlato in biserno sv. mašo in je bil med tem dvakrat dekanjski upravitelj ljutomerske dekanije, po smrti dekana Skuhale in po odhodu dekana Jurkoviča.

Rajni jubilant je bil odličen in v težavnih časih pod Avstrijo neustrašen narodnjak, ki je zastavljal svojo besedo tudi izven cerkve. Bil je izredno gostoljuben, vedno vesel ter šaljiv.

Radi zaslug za Cerkev ga je imenoval rajni škof dr. Karlin za častnega kanonika, svetna oblast ga je odlikovala z redom sv. Save.

Nad vse blagemu duhovniku in pristni slovenski korenini ohranimo v molitvah in pri najsvetejši daritvi hvaležen spomin!

tinu, Privšek Maks iz Žalca, Prelog Franc od Sv. Marjete niže Ptujja, Prelog Melhior iz Št. Vida na Planini, Švarc Jožef od Sv. Bolfenka v Slov. gor., Tratnik Jožef iz Rečice ob Savinji, Vodeb Mihael iz Vidma ob Savi, Zdravec Stanko iz Svetinj, Zaleznik Jakob od Sv. Frančiška, Zorman Alojz od Sv. Lovrenca v Slov. gor., Štabuc Franc od Sv. Tomaža pri Ormožu.

Veržejski strelci, ki se imenujejo sedaj »Trška uniformirana garda v Veržejus«, bodo slavili v nedeljo dne 27. avgusta t. l. 400letnico obstoja. O junaških bojih veržejskih strelcev s Kruci bo začel prinašati »Slovenski gospodar« z Novim letom izvirno povest, ki bo obsegala lep kos zgodovine štajerskih Slovencev in posebno Muropoljcev z Veržejci na čelu, ki so bili skozi stoletja

Nov napis za zakristije!

V vsaki zakristiji imate napis z imeni našega papeža in našega škofa. Izšel je nov napis, kateri se dobi za ceno 2 Din v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Preč. župne urade prosimo, da istega naročijo skupno z drugimi naročili, ker bi sicer dobava samo tega napisa prišla predrago!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

NOVICE

V kn.-šk. dijaško semenišče v Mariboru so sprejeti: Arlič Franc iz Škal, Belej Janez iz Laškega, Borko Franc iz Središča, Čeh Jožef od Sv. Andraža v Slov. gor., Gračner Anton od Sv. Lenarta nad Laškim, Janžekovič Ivan iz Prestaljš, Jurgec Jožef iz Št. Ilja v Slov. gor., Justinek Viktor iz Slov. Bistrice, Kokol Jožef iz Hoč, Kotnik Alojz iz Guštanja, Krepfl Janez iz Št. Janža na Dravskem polju, Legvart Edv. iz Šmarja pri Jelšah, Lednik Ivan iz Žalca, Marovt Ludvik iz Bočne, Neudauer Jožef od Sv. Ane na Krembergu, Pavlič Janez od Kapele, Pen Rudolf od Sv. Trojice v Slov. gor., Petek Ivan iz Frama, Petek Franc iz Frama, Plemenitaš Franc od Sv. Križa v Rogaški Sla-

Hincev pri Gornji Radgoni. Šori se je lotil razgrajača s cepičem, Sovec pa s sekiro, dokler ni prišlo do uboja. Dne 8. avgusta je bil v Mariboru obsojen Sovec na eno leto, Šori na poldrugo leto strogega zaporar zaradi prekoračenja silobrana.

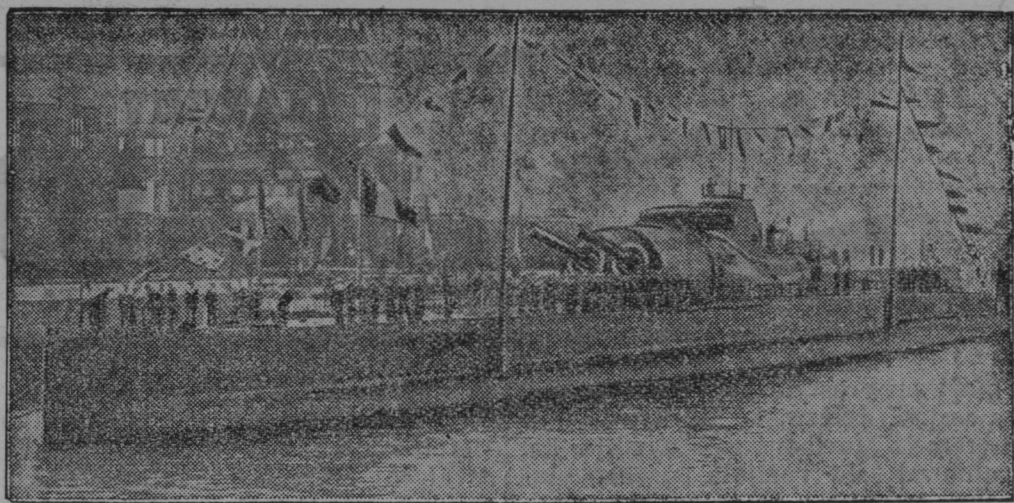
Dijak utonil. Dne 9. avgusta je utonil pri kopanju v Dravi, na mestu, kjer se zliva potok Grajena, četrtošolec Anton Pavko.

Utonil pri kopanju. Dne 11. avgusta je utonil pri kopanju v Dravi v Vičavi pri Ptuj 18letni tesarski pomočnik Iv. Rolke.

Velik požar pri Slov. Bistrici. Požar je uničil posestniku Antonu Verbeku v Leskovcu pri Slov. Bistrici gospodarsko poslopje. Z veliko težavo so oteli stanovanjsko hišo in živino. Županu Jožefu Goričanu v vasi Ritoznoj pri Slov. Bistrici sta pogorela hlev, hiša in sosedna graščinska viničarija. Velika požarna škoda je le delno krita z zavarovalnino.

Ustrelil je neznanec iz samokresa 26-letnega posestniškega sina Leopolda Skrbiša iz Hošnice pri Poljčanah. Obstreljeni je po prepeljavi v mariborsko bolnico umrl.

Velika eksplozija v izdelovalnici raket. Na Ostrožnem pri Celju poseda g. Janko Bovha izdelovalnico za umetni ogenj in rakete. Dne 11. avgusta je bilo zaposlenih v oddelku za polnjenje ra-

Največjo podmornico so spustili v morje Francozi. Podmornica je dolga 110 m, široka 9 m in in odrine vode nad morsk gladino 3260 ton (pod vodo 4300 ton). Ima 15 cevi za terpediranje, oklopni stolp, dva 20.3 cm topova in 150 mož posadke.

ket pet delavk in en delavec. Ko je polnil delavec raketo in mašil v njo eksplozivno, je raketa nenadoma eksplodirala in vnela tudi druge rakete, ki so bile napolnjene z eksplozivom, a ne zaprte. Plamen je zajel vseh pet delavk, katerim se je vžgala obleka. Vse delavke so hudo opečene, a najbolj 19letna Justa Binclava iz Vojnika, ki se bori s smrtjo. Delavec, ki mu je eksplodirala raketa, je bil poškodovan samo na des-

nici, obvaroval je delavke še pred večjo nesrečo, pogasil je ogenj in rešil raketni oddelek pred upepeljenjem.

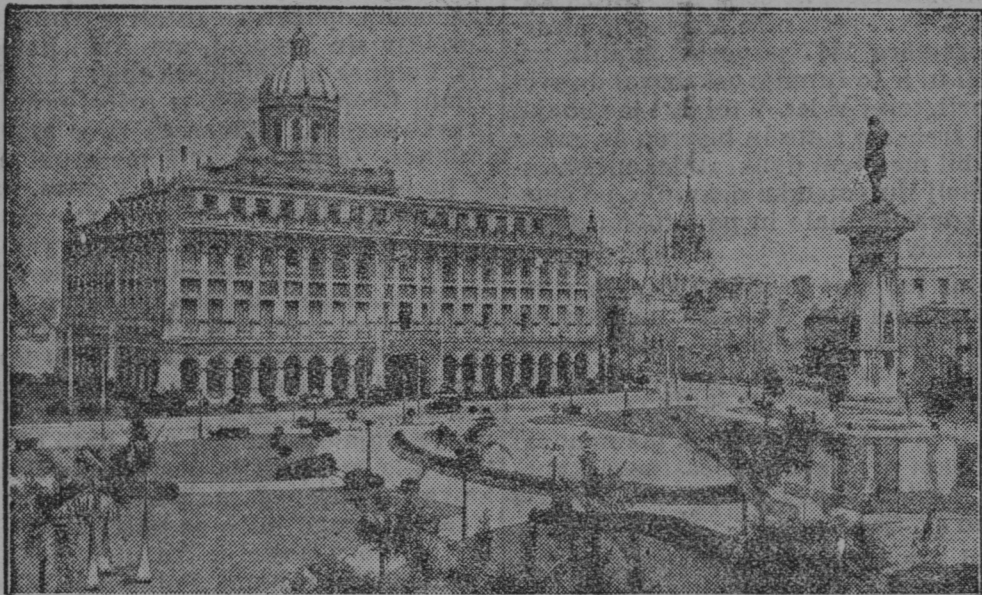
Smrt pod avtomobilom. Dne 8. avgusta je došlo na Zgornji Hudinji pri Celju do smrtne avtomobilske nesreče, katere žrtev je postala 43letna posestnica Elizabeta Pukmaister iz Vojnika. Blizu kapelice pri odcepu ceste na Zgornjo Hudinjo je istočasno pripeljal po cesti avtobus na Dobrno in tovorni avto iz Maribora, ki vozi radensko slatino. Ženska se je hotela ogniti celjskemu avtobusu, a v istem trenutku je prišla pod iz nasprotne strani vozeči tovorni avto, ki ji je zdobil lobanjo in je bila takoj mrtva.

Roparski napad in oskrunba. V Čemšeniku pri Dobu blizu Domžal so napadli trije neznanci hišo 81letnega posestnika Mihaela Svetlina, jo oropali in onečastili gospodarjevo hčerko in vnukinjo.

Vlom z bogatim plenom. V Tuhelju pri Brežicah so izropali neznanci manufakturno trgovino Viljema Horvata. Na avtomobilu so odpeljali manufakturnega blaga in kož za 70.000 Din.

Pri kopanju je utonil v Savi pri Hrašniku 20letni delavec v steklarni Fran Denovnik.

Smrtno je povozil pri Št. Jerneju na Dolenjskem avto Cvitkovega očeta iz Mišovice.

Kraj spopada v irski prestolici v Dublinu med republikanskimi četami in fašisti generala O'Duffy.

Predsednik na otoku Machada, o katerem poročamo med političnimi vestmi.

Palača kubanskega predsednika Machade, kjer je bilo ustreljenih v pouličnem boju 50 oseb, 200 pa ranjenih.

Osemletni fantek utonil. Osemletni Anton Žitko, po domače Štefinov Tonček, se je vozil v čolnicu po Ljubljani. V Verdu pri Hrenovi turbini je zašel v vrtinec, čoln se je prevrnil in fantek je utonil.

Gostilna pogorela. V ljubljanski okolici v Zapušah je pogorela dne 11. avgusta znana gostilna »Pri slepem Janezu«, last g. Šusteriča. Škoda znaša 300 tisoč Din. Ogenj je nastal najbrž radi kratkega stika.

Primarij dr. Černič se je vrnil in, spet redno ordinira v sanatoriju, Gosposka ulica 49 (tel. 23-58) od 11. do 12. in od 14. do 16. ure. Ob nedeljah in praznikih od 9. do 10. ure. 840

Živinozdravnik Peter Škofič v Mariboru se je preselil iz banovinske palače v Strossmajerjevo ulico 31, telefon 2803. 862

*

♦ DOPISNIKOM IN INSERENTOM.

Radi praznika Vnebovzjetja je bila ta številka »Gospodarja« tiskana v ponedeljek dne 14. avgusta.

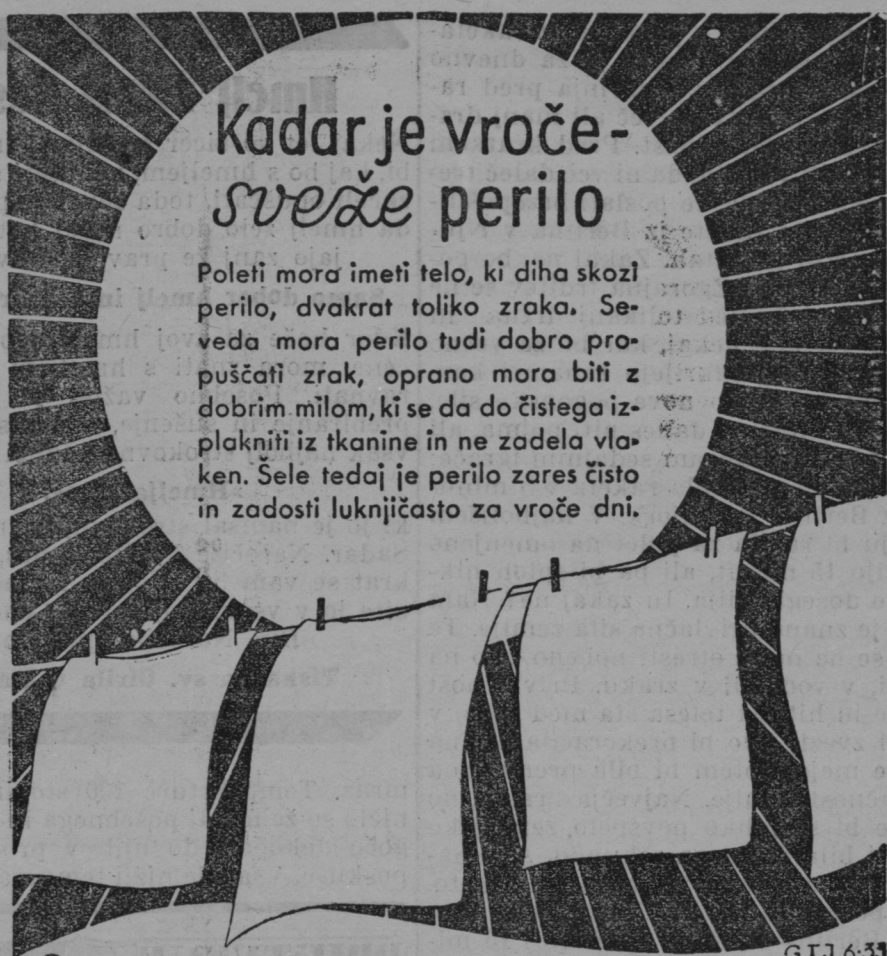
Česar ne bo človek nikoli dosegel.

Sedajni človek, ki prejema skoro dnevno dokaze, kako preganja ena iznajdba drugo, kako izpodriva ena izboljšava drugo, sploh ne pripušča izraza »nemogoče«. Za njega je samo še vprašanje časa, dokler ne doseže tega, česar še danes ni. Pri pogledu na današnje iznajdbe se radi sklicujemo na minule dobe, v katerih je bilo marsikaj nemogoče, kar je postalo danes mogoče. Treba samo pomisliti na prve poskuse z železnico in zračno ladjo. Baš kar povedano se seve glasi povsem prepričujoče. Pri vsem ogromnem, kar je človek že dosegel, je vendar dobro, ako se spomnimo onih zaprek ter ovir, katerih ne bo mogoče nikoli premagati. Je zanimivo opazovati take pojave, ki bodo za človeka

za vso večnost nemogoči, ne oziraje se na to, kar vse še bo človek v bodočnosti na novo znašel ali zboljšal.

Da si bomo na jasnem, je treba najprej pribiti razliko med »nemogočim« in kar se »najbrž« ne bo zgodilo. Ta dva

pojma se tolikokrat zamenjata. Vožnje na mesec najbrž nikoli ne bo, po naših pojmih pa ni izključena ali nemogoča. Nemogoč je in bo obisk solнца zaradi strašne vročine, kateri bi ne moglo kljubovati nobeno zemeljsko bitje.

Samo

GAZELA

TERPENTINOVNO MILO

PERE PERILO ČISTO IN ZRAČNO

Uporaba avtomobilov pri drugokožcih.

Uporaba avtomobilov v pokrajinah, kjer prevladuje drugobarvno pleme, ali so celo izključno obljudene od drugokožcev, je zelo znatna. Seveda ni število avtomobilov v primeri s številom prebivalstva nikjer tako veliko kakor v Združenih ameriških državah, kjer odpade na vsakega petega prebivalca en avto; pač pa prekašajo tozadevno Nemčijo, kjer pride na vsakega 94. Nemca en avto, drugobarvne dežele. Nekateri vzhodni in vzhodno-južni evropske države ne pridejo, kar se tiče avtomobilskega prometa, niti v poštev. V Bolga-

Pavel Keller:

2. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

»Kot predstojnik urada,« je rekel, »se moraš za vse okrog sebe brigati.«

Sklenil sem, da mi bo dal ta mož poročila, v čemerkoli mi bo treba. Ustregel sem mu najprej s tem, da sem ga popeljal po svojih sobah in s tem nasitil njegovo očitno radovednost; z obžalovanjem pa sem moral spoznati, da je to, kar je videl, vplivalo na njegovo zaupljivost. Postal je redkobeseden in zbežan. Tisto malo udobnosti, kar jo imam, je spravilo preprostega moža v stisko. Tega pa celo nisem nameraval.

»Gospod Boltežar,« sem rekel, »veseli me, da sem vas spoznal. Saj želim živeti tukaj čisto samotno — kako dolgo, še ne vem — imeti hočem gozd, sicer pa sedeti v svoji hiši in pri svojih

knjigah. Toda sem in tja bi vendarle rad šel z doma — v družbo nekaj znancev. Tudi v gostilno bi rad tu in tam. Ali kaj zahajate v gostilno, gospod Boltežar?«

»Seveda — seveda — tudi v gostilno grem — redko sicer — toda primeri se le.«

»Ali igrate tudi skat?«

»Skat!«

Njegov obraz se je razjasnil.

»Seveda — seveda — prav rad celo — trdijo celo o meni, da dobro igram. Z vsemi mogočimi zvitostmi. Gospod Bernard tukaj — nadučitelj je v vasi — igra tudi prav prebrisano. V ostalem pa je edini izobraženec, ki kot tretji prihaja v poštev.«

»No, dobro! Morebiti bo gospodoma kdaj po volji. Zimski večeri so dolgi in gostilna spodaj v vasi je prav čedna. Poleti stanujejo v njej pač izletniki?«

»Seveda — prav čedna gostilna. Dve sestri gospodinjata v njej. Eni je ime Emilija, drugi Amalija. Kličemo ju pa za Milčko in Malčko.

Večkrat slišimo o poskusih z raketa-mi. Vsak raketni poskus je za dnevno časopisje povod, da razgrinja pred ra-dovednim človeštvom več ali manj drz-ne načrte za bodočnost. Pred kratkemu je bilo čitati v listih, da ni več daleč tre-nutek, ko bo mogoče poslati brzopošilj-ke s pomočjo rakete iz Berlina v Nju-jork v petih minutah. Zakaj ne, bo po-vprašal čitatelj? Zgorajna trditev se ne zdi na prvi pogled tolikanj drzna in vendar vsebuje nekaj, kar bo za večno nemogoče. Naj odkrijejo znanstveniki kar-koli, naj iznajdejo nove pogonske sile, o katerih nimamo danes niti pojma, ali stvari, ki bodo napram sedajnim igrače; nikoli ne bo prifrčala raketa v 5 minu-tah iz Berlina v Njujork. V najboljšem slučaju bi rabila za polet na omenjeno razdaljo 15 minut, ali pa bi sploh nik-dar ne dosegla cilja. In zakaj ne? Nam vsem je znana privlačna sila zemlje. Te moči se ne more otresti nobeno telo na zemlji, v vodi ali v zraku. Privlačnost zemlje in hitrost telesa sta med seboj v gotovi zvezi. Ako bi prekoračila brzina gotove meje, potem bi bila premagana privlačnost zemlje. Največja brzina, do katere bi se lahko povzpelo zemeljsko telo, bi bila 8 km na sekundo. Ako na-obrnemo to hitrost na vzgled z raketo, bi to pomenilo, da bi bilo treba za raz-daljo Berlin—Njujork (7200 km) 15 mi-nut. Prelet te razdalje v petih minutah bi pomenil brzino 24 km na sekundo, kar pa je in bo nemogoče. Vzemimo, da bi uspelo, se povspeti do hitrosti nad 8 km na sekundo, potem bi bilo tako le-teče telo rešeno zemeljske privlačnosti, ne bi sledilo pri poletu več krivulji zemlje, ampak bi sfrčalo ven v svetovni prostor in bi zatonilo nekje v neskonč-nosti. Nikoli pa bi ne moglo s tako br-zino leteče telo bodisi tudi raketa, do-seči pri izstrelu mu namenjenega cilja.

Že kuharica doseže pri kuhanju vro-čino 100 stopinj C in še več. Kovač in ključavničar prideta pri razbelenju že-leza ter jekla do 1000 stopinj C in pre-ko. Plavži poznajo vročine več tisoč stopinj C. V nikaki primeri z vročino ni

Hmelj zopet nese!

Nekaj let so sicer hmeljarji imeli skr-bi, kaj bo s hmeljem, nekateri so ga kar začeli opuščati, toda zopet je prišel čas, da hmelj zelo dobro nese! Letos ponu-jajo zanj že prav lepe svote.

Samo dober hmelj ima dobre cene!

Kdor hoče za svoj hmelj dobiti dobre cene, mora znati s hmeljem pravilno ravnati. Posebno važno je obiranje, prebiranje in sušenje, kar se lahko vsak najbolj strokovno podučí iz knjige

»Hmeljarstvo«,

ki jo je napisal strokovnjak inž. Vinko Sadar. Naročite knjigo danes, vsaj 10-krat se vam bo že letos izplačala! Do-bite jo v vsaki knjigarni. Cena ji je 50 Din. Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

mraz. Temperature 100 stopinj C pod ničlo so že nekaj posebnega in se je mo-goče dokopati do njih v prostorih za poskuse. Vsak še nižji temperaturni pa-

dec zadene na težko premagljive težko-če. Najnižja ohladitev znaša okrog 272 stopinj C. Pri 273 stopinjah pod ničlo, torej še eno stopinjo nižje nego 272, leži takozvana absolutna ničla, temperatu-ra, ki vlada izven naše zemlje nekje v neskončnosti. In sedaj pride preseneče-nje: Nikoli ne bo mogoče doseči tempe-rature pod 273 stopinj C. Misel, da vsi bodoči rodovi ne bodo dosegli nižje tem-perature nego 273, se zdi nepoučenemu neverjetna. Vendar je to dejstvo, ki se ne da omajati. Da dokažemo našo sme-lo trditev, si moramo biti na jasnem o pojmih »toplota« in »mraz«. Toplota ni ničesar drugega kakor premikanje. Kar velja za človeka, da se ogreje s pregiba-njem, je veljavno tudi za druga telesa do najmanjših drobcev stvari, ki se ime-nujejo molekili in elektroni. Čim bolj se ti najmanjši deli telesa gibljejo, tem toplejše je telo. Nasprotno: Čim slabše je gibanje, tem bolj občutimo mraz. Pri 273 stopinjah pod ničlo je vsako giba-nje izključeno in s tem je ugasnjena vsaka iskrica toplote, tvar postane mrt-va. Več pa ni mogoče, ko popolnoma mirovati, nič storiti, več tudi tvar ne more in iz tega sledi dejstvo, da so niž-je temperature kot 273 stopinj C za svo večnost izključene.

Razmah katol. dijaške organizacije.

Črnogled človek vidi vse v temnih barvah ter izraža o sedanjem času in sedanjem človeštvu mrko in temno sodbo. Je res mnogo slabega na svetu, kar napolnjuje človeka z bridkostjo in skrbjo. So pa tudi lepi pojavi, ki so po-vod in osnova upanju in pričakovanju boljših časov. Tak pojav je prodiranje katoliške misli med izobraženstvo, zla-sti med vseučiliško mladino. Mladina,

in to najboljša med njo, se ne zadovo-ljuje z marksističnimi (komunistični-mi in socialističnimi) obljubami, tudi ne z nacionalističnimi frazami, marveč se v vedno večjem številu zateka k vrel-cu resnice, pravice, sreče in miru, in to je katolicizem. Katoliško gibanje med vseučiliško mladino dobiva vedno večji razmah.

V Španiji so katoliške dijaške orga-nizacije najštevilnejše med vsemi. Ka-toliški španski dijaki stoje v prvih boj-nih vrstah zoper brezversko framason-stvo in brezbožni marksizem. Kjer je treba, vselej in povsod nastopajo v jav-nosti kot prvoboritelji za verske sveti-nje španskega naroda ter za svobodo in pravice katoliške Cerkve. Južno-ameriška zveza katoliških dijakov je

Kadar mi je vseeno, katera pride, pokličem Malčko.»

Smejale se je svoji šali in mi pri slovesu srčno in krepko stisnil roko.

Ko je odšel, me je Tim gledal molče, pa z očitkom.

»Ali je to naša nova družba?«

Tudi sam sem imel v srcu dvojna čuvstva, sklenil pa sem, da bom živel s prebivalci v gozdu, dokler bom prebival v njem, v sporazumnosti.

Včeraj torej je bil prvi večer pri skatu. Go-stilna se imenuje »Pri grozdu«. Zakaj, ne vem; kajti v vsej tej visoki dolini med gozdovi nikjer ni trte. Obe gostilničarki, Milčka in Malčka, sta brhki deklici, dvojčki in čudovito si podobni. Ker imata obe enako prečo in enako spletene lase, obe enak glas, isto hojo, se čisto enako oblačita, ne morem razumeti, kako bi ju mogel kdo ločiti.

Nadučitelj mi je pripovedoval, da sta si bili kot otroka tako podobni, da ju tudi starši niso

mogli ločiti. Zato so Milčki takoj po rojstvu privesali okrog vratu rdeč, Malčki pa moder trak. Nekoč pa, ko sta imela otroka nekako dve leti, sta obe obenem izgubili trakova in tedaj je bilo težko dognati, katera je bila Milčka in ka-tera Malčka, posebno še zato, ker sta otroka na vprašanje, kako je kateri ime, odgovarjali s čisto enako donečim tuljenjem. Tedaj je gostilničar »Pri grozdu« očetovsko razsodil: »Ta je Malčka, ta pa Milčka. In hitro jima privežite nova tra-kova! In kar sem rekel sedaj, pri tem ostane!« Bog daj, da bi se gostilničar ne bi bil zmotil in da se bo vjemalo to s krstnim listom.»

Nadučitelj je tudi povedal, da jih ne loči, čeprav ju je imel v šoli in ju ima sedaj vedno pred očmi.

Gospod Boltežar se je porogljivo zasmel.

»To pride od tod, dragi moj, ker nimate pra-vega pogleda, ker takorekoč ne znate preceniti! Jaz vselej vem, katera sester je. Toda to je moja skrivnost.«

»Da,« se je oglasila ena izmed sester, ki nam je ravno prinesla piva; »ta skrivnost pa je čisto

riji odpade na 1500 prebivalcev en avto, na Litvanskem na 1100 prebivalcev 1 avto. Na Japonskem je uporaba avtomobila dvakrat ta-ko velika kakor na Bolgarskem in Litvan-skem. Na Japonskem pride na vsakega 700. prebivalca en avto. V Havai, ki poseda 48 ti-soč avtomobilov, od katerih je četrti del tovornih, pride že na vsakega 7. prebivalca avto, v Novi Zelandiji na vsakega 8. človeka. Avstralija poseda 570 tisoč avtomobilov in tam ima vsak 11. pre-bivalec avto. Daleč ta-ko ni razširjen avto-mobil v Afriki in po Aziji, ki pa posedata precej dobre železniške zveze. Egipt ima 31.000

hotela imeti letos svoj občni zbor v mestu Limi v državi Peru. Ker sovražni odnošaji med južno-ameriškimi državami niso ugodni za miroljubno študentovsko zborovanje, se bo nameravani občni zbor katoliške dijaške zveze vršil o priliki svetoletnega romanja 12. oktobra v Rimu, središču krščanstva. V Luksemburgu se je od 5. do 11. avgusta vršil občni zbor velike katoliške študentovske organizacije, ki nosi naslov Pax romana (Rimski mir) in ki je v njej včlanjenih preko 50.000 katoliških študentov. Na tem zborovanju so tudi bili navzoči zastopniki katoliških slovenskih in hrvatskih akademikov. V državi Chile v južni Ameriki vodijo katoliški dijaki zmagovito borbo zoper liberalne in marksistične elemente. Na vseučilišču v Valparaisu je pri volitvi predsednika študentovskega stanovskega društva zmagal katoliški kandidat proti združenim liberalcem in marksistom. Letos so katoliški dijaki v tej državi izdali poseben oklic na javnost, v katerem odločno opredeljujejo svoje katoliško stališče v vseh važnih vprašanjih javnega življenja. Ne raste pa samo v posameznih državah število katoliško organiziranih dijakov, marveč v društvih samih raste katoliški duh. Poljsko dijaško društvo »Preporod« je letos v velikonočnem času razvilo živahno agitacijo med študenti za izpolnitev velikonočne dolžnosti. Uspeh je bil ta: 8000 študentov je prejelo sv. obhajilo. Belgijski katoliški študenti, ki so organizirani v 23 društvih, so ustanovili posebno društvo za podpiranje katoliških misijonov. To društvo je doseglo velike zasluge za razvoj katoliške misijonske misli med mladino in za pospeševanje misijonov v belgijskem Kongu.

*

MOŽEM IN FANTOM IZ DEKANIJE LAŠKO!

Možje in fantje iz laške dekanije, na shod k Sv. Mihaelu nad Laškim zadnjo nedeljo dne 27. avgusta! To nedeljo priredi prav za vas Apostolstvo fantov in mož proslavo 1900letnice

avtomobilov in pride avto na vsakega 480. prebivalca, v Alžirju na vsakega 119. prebivalca, v južno-afriški uniji že na vsakega 51. človeka en avtomobil. Na otoku Kuba posedajo drugokožci 40.000 avtomobilov, v južno-ameriški državi Peru 14.300, v Urugvaju 46 tisoč, tako da ima vsak 40ti avto. V Aziji posedata Japonska 96.000 avtomobilov, od teh je ena tretjina tovornih. V angleški Indiji odpade na vsakega 1987. prebivalca en avtomobil, v nizozemski Indiji pa na 689. Na Filipinskem otočju posedata avto vsak 326. prebivalec. Treba še povdariti, da se je razmnožil avtomobil pri drugo-

preprosta. Jaz imam zlat podočnik, Malčka ga pa nima. In gospod Boltežar pazi na to, če katera govori in zazeha, in potem vé.«

Tako je bil širokoustnež razkrinkan.

Prijetno je »Pri grozdu«. Tu je prav ljubka sobica za boljše ljudi, obita z lesom. Po stenah vise štiri podobe, tri pokrajine in en portret. Ta ima napis »Milčka in Malčka«. Na portretu je le en obraz, in ta je lahko ena ali druga izmed sester. Mislím, da sta obe menjaje se sedeli kot model, kakor je že bilo, katera je pač imela kaj časa.

Portret in pokrajine so izvirna dela, vse podobe so od istega slikarja, naslikane z dobrim znanjem.

Zopet je bil nadučitelj tisti, ki mi je podobe pojasnil.

»Podobe je naslikal Anton Močilnik. To je mlad umetnik, ki živi večinoma na tujem, večkrat pa prihaja tudi semkaj.«

»Sin mojega gospodarja,« je pristavil in objasnjal Boltežar. »Pravijo, da je zelo nadarjen. Njegov oče, grajščak, je hudo nasprotoval, da bi

našega odrešenja na križu. Pridite vsi, noben naj ne izostane! Spričajte, da je vam beseda križa velika sveta stvar, vredna najvišjih žrtev! Shod se vrši po sledečem sporedu: ob pol devetih pridiga v cerkvi, slovesna sv. maša, po sv. maši zunaj cerkve zborovanje, govor č. g. dr. Hohnjeca, sklep v cerkvi z litanijami, zahvalno pesmijo in posvetitvijo božjemu Srcu. V cerkvi govori g. Ratej iz Trbovelj.

Polzela. Katoliško prosvetno društvo iz St. Andraža pri Velenju priredi v nedeljo dne 20. avgusta, ob treh popoldne v dvorani g. Pong. Turnška (Prosvetni dom) tridejansko dramo »Dva bregova«. Snov drame je zajeta iz življenja beračev ter je vseskozi zanimiva. Med odmori svira tamburaški zbor iz St. Andraža. Vstopnina znaša: sedeži 5 Din, stojišča 3 Din. K obilni udeležbi uljudno vabljeni! Bog živi!

Petrovče pri Celju. Fantovski zlet na Uršlo goro dne 6. in 7. avgusta t. l. je v nas fantih zapustil neizbrisne spomine. Združeval je koristno s prijetnim. V nedeljo zvečer so bile večerice in fantovski sestane, na katerem smo zopet poživili v sebi Marijanskega, družinskega duha, saj je naša fantovska kongregacija širom sveta kakor ena familija, kjer vlada ljubezen in bratstvo. Po sestanku je sledil pristen družabni večer, kjer so nam ob zdravi

Ptuj in ptujska okolica — pozor na 3. september!

Ta dan se vrši zvečer od pol sedmih v ptujski stolni cerkvi

velik cerkveni koncert v proslavo 1900letnice Kristusove smrti.

Slovensko pevsko društvo »Maribor« izvaja s pomočjo vojaške in civilne godbe ter solistov znameniti Haydnov oratorij

»Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«.

Oskrbite si pravočasno vstopnice v predprodaji pri Kmečki posojilnici in v prodajalni Katoliškega tiskovnega društva v Ptuju.

Valentin Hladin, Celje,

Prešernova ulica 14.

Informirajte se o ugodnih cenah našega izborna izbranega modno-manufakturnega blaga! — Ugodni položaj našega trgovskega lokala na eni najprometnejših celjskih ulic nam omogoča živahno kučijo, hitro in stalno menjavanje blaga ter vam zato lahko vsak čas zaupno postrežemo s svežim in modernim manufakturnim blagom po konkurenčnih cenah. Da izkoristite to ugodno priliko, Vas vabi 809

Valentin Hladin, Celje,

Prešernova ulica 14.

809

zabavi in petju lepih pesmi le prehitro minule večerne urice. Radi bi še kramljali med seboj, pa bilo je treba iti k počitku. Pondeljek zjutraj je bila sv. maša in skupno sv. obhajilo vseh zletnikov. V nagovoru nam je voditelj utrjeval zavest, da vodi pot na goro Tabor poveljanja le čez Oljsko goro trpljenja za versko prepričanje in čez Uršlo goro samoposvečenja in krepostnega fantovskega življenja. Teško nam je bilo opoldan slovo od Uršle gore, radi bi še bili ostali, toda delo nas je klicalo nazaj v dolino. V srcih vseh pa se je porodil sklep, da drugo leto zopet poromamo na našo priljubljeno Uršlo goro, da obnovimo zvestobo do svoje duhovne Matere in fantovske ideale. Naj se uresniči voditeljev namen pri sv. maši, ki jo je daroval za nas, da bi božje Srce utrjevalo vez ljubezni med ljudstvom in duhovnikom. Cerkvenemu ključarju župnije Razbor pa v globoki hvaležnosti za prijazno pogostitev in postrežbo kličemo na svidenje drugo leto!

*

Ali si že obnovil naročnino?

sin bil slikar, in imel je prav. Meni te packarije kar nič niso všeč.«

Milčka se je opravičevala: »Nisva mogli drugače, ker je pač sin našega milostljivega gospoda.«

»Draga gospodična,« sem odvrnil, »podoba so dobre in portret je kar srčkan.«

Zasmejala se je.

»Ali sem taka? O Bog, o Bog! Potem je gotovo Malčka, ona je večkrat sedela za model kakor pa jaz.«

Prijetno je »Pri grozdu« —

In nato smo pričeli s skatom. Gospod Boltežar, nadučitelj in jaz. To igro imam jaz za isto kot hojo v gledališče. Vsak dan — strašno! Od časa do časa pa — prav rad.

Izgubljal sem zaporedoma. Moji soigralci so bili veliko močnejši. Gospod Boltežar je zglede dobrega, toda nervoznega igralca. Če sem kot njegov nasprotnik pri igri napravil napako, zaradi česar je igro dobil, se je dobrodušno smejal in me tolažil: »No, napake, ki jih človek ne naredi, so zgrešile svoj namen!« Če sem pa kot

Velikonedeljska dekanija!

Dne 3. septembra imaš dekanijsko proslavo 1900letnice Kristusove smrti s sledečim sporedom:

Dopoldne ob devetih pridiga in sv. maša v cerkvi in zunaj cerkve v Veliki Nedelji. Po službi božji procesija z Najvzetejšim in posvetitev presv. Srcu Jezusovemu.

Popoldne ob dveh v župni cerkvi pri Veliki Nedelji velik cerkven koncert, pri katerem izvaja Slovensko pevsko društvo »Maribor« s sodelovanjem vojaške in civilne godbe kot štirih solistov oratorij »Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«. Za pokritje stroškov za koncert se popoldne pobira mala vstopnina. Vstopnice se dobijo v prodaji pri župnem uradu Velika Nedelja ter pred koncertom pri cerkvi. Kot vsepovsod bo gotovo posebno še velikonedeljska dekanija slovesno in z veliko udeležbo proslavila jubilej našega Odrešenja.

Pogreb katoliškega Kitajca.

Piše s. Ksaverija Pirc iz Svatova na Kitajskem v Katoliških Misijonih.)

Imeli smo pogreb, kakršnega naši kristjani še niso videli. Pokopali smo g. Petra Li-ja, premožnega trgovca iz Singapurja. Gospod Li je bil rodом iz Poh-ne-ja, krščanske vasi svatovskega vikariata. Po dovršenih srednješolskih študijah je otvoril s svojimi brati več trgovin v Singapurju. Kmalu je močno obogatel, a ostal kljub temu globokoveren in pobožen. Ko je čutil, da bo sušica skoro dovršila svoje delo v ubogih pljučih, se je vrnil z ženo in mlajšimi otroki na Kitajsko, da leže v rodni zemlji k večnemu počitku. Tako delajo Kitajci vsepovsod. Iz Amerike, Jave, Malajske,

Bornea, od povsod se vračajo umirat domov, če le morejo in jih smrt ne prehititi v tujini, zapuščajo ogromne svote, da se jim truplo pripelje v domovino. V svoji zadnji bolezni se je g. Li nastanil v eni izmed svojih hiš v Svatovu in tukaj smo ga videli pristopati sleherni dan k mizi Gospodovi, dokler, 14 dni pred smrtjo ni mogel več zapustiti postelje. Umrli je na prvi petek dne 3. februarja z blaženim nasmehom, rekoč: »V nebesa grem.«

Ker ni nihče pričakoval tako hitrega konca, so določili pogreb za 16. februar, da bodo imeli mnogoštevilni sorodniki od vseh strani čas dospeti. V misijonski cerkvi smo imeli tiste dni vsako jutro slovesno zadušnico za pokoj njegovi duši. Prejeli smo tiskano obvestilo o njegovi smrti, ki je obenem njegov življenjepis in rodovnik. Naštete so vse čednosti, vrline, odlike in dobra dela umrlega, kakor tudi vsi bližnji in daljni so-

rodniki, natančno po redu in vrsti. Nikjer pa ni omenjena žena, ne hčere, ne snahe, ne svakinje. Žena na Kitajskem še vedno nima mesta v uradnih rečeh. Da je evropsko naobražena, to starodavnih obredov in navad prav nič ne izpremeni. Te so nedotakljivo svete vsakemu Kitajcu.

Truplo, bogato odeto v izbrano težko svilo, so položili v krsto iz debelih debel drevesa tik (dragocen trd les, ki raste v Siamu in se izvaža po vsem svetu). Čez in čez je bila popisana z izrekli sv. pisma v velikih rdečih in zelenih znakih. Kitajske krste so tako izborno izdelane in tako skrbno zaprte, da mrtvec ostane brez vsakega vnanjega sledu trohnobe lahko po cele mesece v domači hiši.

Ker je bil g. Li velik dobrotnik svatovske misijonske postaje, se je pogreba udeležila tudi naša šola in celo štiri redovnice, kar je nekaj zelo redkega.

Manevri angleške konjenice ob izlivu reke Temze.

njegov tovariš ustrelil kozla, se je razburil, in le spoštovanje, ki ga je imel do mene novince, ga je zadrževalo, da ni bil surov z menoj. Njegove kritične opombe pa so postajale vedno bolj jasne. Najprej je rekel le: »Lahko bi igrali tudi drugače!« — Nato: »No, da, človek večkrat poseže v prazno!« — Nato: »Grom in strela! Grom in strela!« — Nato: »Toda, prosim vas!« — Nato: »Preklete, sedaj mi izbije desetico!« — Nazadnje: »Toda, gospod Hubert, pazite no vendar!«

»Ne znam bolj!«

»Da, toda saj sem vam rekel: potegnite vedno dolgo barvo! Na vsak način dolgo barvo! Tisti, ki trdijo, da igralcu kratko, nasprotniku pa dolgo barvo, so morebiti čisto dobri ljudje, o skatu pa nimajo nobenega pojma. Kajti, poglejte, ali drži dolga, potem je nasprotnik izgubil; če pa ne drži, ima trumf premalo. V vsakem naključju je torej le v prid.«

Ko bi bil opazoval to moj sluga Tim — o gorjé! Jaz pa sem potrpel. Zakaj pa naj se hudejem nad gospodom Boltežarjem?

Prišli smo tudi na čisto nov pogovor.

Boltežar je odložil karte in rekel:

»Skat je pravzaprav res demokratična igra; kajti kralji v njej nimajo veliko govoriti.«

»To je dobro pripomnjeno!« sem vljudno pristavil. Tudi nadučitelj je pograbil misel. Menil je:

»Potem bi asi morali biti veleposestniki; kajti največ štejejo.«

S temi besedami se je hudo zameril Boltežarju; ta je bil namreč agrarec do dna duše.

»Seveda — seveda: že zopet poljedelstvo — če mu je le mogoče priti kje do živega, čeprav samo s strupeno opazko! Da veleposestniki največ štejejo? Pač mislite denarja? To se vam zdi! Le povprašajte vendar, koliko štejejo lastniki premogokopov, gospodje tovarnarji, predvsem pa judje, potem boste vedeli, kdo so asi.«

»Saj ste vendar vi povedali to primero,« je odvrnil nadučitelj.

Dalje sledi.

kožcih izredno naglo. Seveda nudijo v drugokožnih deželah potniku še danes pravi Babilon prometnih sredstev, kakor: volovsko vprego, kamelske karavane, nosače in avtomobile.

Tako je.

Župnik (nekemu faranu, ki je zelo pil): »Se li ne sramujete biti vedno pijani, saj še živina ve, kedaj ima zadosti in pusti vodo.«

Pijanec: »Da, gospod župnik, z vodo je pa vse drugače; kajti tudi jaz vem, kedaj da imam zadosti — če pijem vodo!«

Inserirajte!

Izmed katoličancv Svatova in okolice je komaj kdo manjkal. Prišlo je pa tudi mnogo poganov in protestantov, s katerimi je bil pokojni v trgovinskih ter družabnih zvezah. Vsak pogrebec, tudi me, je prejel nov, bel žepni robec, da si ga ovije v znak žalosti okrog leve lakti. Mesto cvetja in vencev so na Kitajskem v navadi ogromne svilene zastave z različnimi napismi, n. pr.: »Pokoj tvoji duši«, »Blag spomin«, »Čast vrlemu možu« itd. Nekaj teh nabavi družina, druge pa darujejo znanci in prijatelji. Gospod Li jih je imel 184 vseh barv. Prevladovali so odtenki modrine in vijoličaste, ki sta poleg bele barve barva smrti in žalovanja. Žalujoči so bili vsi v belih, narobe obrnjenih oblekah, s šivi na zunanaj, čez pa so imeli dolge plašče iz žakljevine, visoke kape iz iste robe, ženske pa tudi zagrinjalo čez obraz. V sprevodu sta korakali dve godbi, ki sta skušali igrati Chopinovo žalno koračnico, pa se jima ni dobro posrečilo. Ker niso pogani v pogrebnem sprevodu sohe malikov, morajo kristjani tudi kaj nositi. Izposodili so si pri nas lep kip Brez madežne, napravili zanj lično nosilnico vso v cvetju in to nosili v sprevodu.

Na pokopališču je družina želela imeti prostor poleg groba naše predstojnice, umrle lani. Toda p. misijonar jim ni mogel popolnoma ustreči, ker je prihranil na vsaki strani po dva prostora za nas redovnice. Takoj zraven pa je cementna grobnica g. Li-ja. Menim, da našo dobro predstojnico še v nebesih veseli, da ima za soseda tako izvrstnega kristjana.

Pogrebu je sledila pogrebna gostija, glavna točka pogrebne slovesnosti. Na dvorišču deške šole so bile pogrnjene mize za 800 oseb. Nihče se ni branil prisesti, kajti vsi pogrebci so bili pošteno trudni. Pogrebna slovesnost je trajala namreč polne štiri ure. Pričela se je ob osmih s slovesno zadržnico, kateri je sledilo fotografiranje vseh pogrebcev na dvorišču deške šole, nato razvrstitev, sprevod po mestu in končno daleč

ven na pokopališče in nazaj. Tudi me redovnice smo bile povabljeni na gostijo, pa smo se vljudno zahvalile z opravičbo, da naši predpisi ne dovoljujejo obeda izven zavoda. »Toda, če Vam prinesemo Vaš delež na dom, ali bi potem ne hotele počastiti spomina umrlega z okusnim prigrizkom?«

Tako ponudbo je bilo težje odkloniti in predstojnica je z izbrano vljudnostjo dovolila, da nam prinesejo večerjo iz hiše žalosti. Točno ob pol šestih so začeli prinašati jedi v kovinastih skledah z dvojnimi dnom, napolnjenim z vročo vodo, da se jedi med potjo niso ohladile. Prva jed so bila lastavičja gnezda v sladki omaki. To je nekaj zelo dragocenega in za Kitajce velika in zelo priljubljena slaščica. Tu v južnih obrežnih krajih živi lastavica, ki izdeluje svoje gnezdo iz morskih alg. Ta gnezda, lepo očiščena in posušena, gredo Kitajcem zelo v slast. (Ne moremo trditi istega o sebi.)

Sledile so vse mogoče pristno kitajske jedi, med drugim kokošja jajca, ki so bila tri mesece zakopana v zemlji. Bila so skoraj črna, toda jako okusna. Zadnja jed je bila juha, ki je prišla na mizo vrela. Lonec je namreč imel v sredi nekak majhen dimnik, napolnjen z gorečim ogljem. — Šteli smo jedi in jih našteali 24! Ker bi bilo jako neolikano, vrniti kako jed nedotaknjeno, smo jih celo vrsto izpraznile v naše kuhinjske lonce in sklede in imele tako zalogo še za dva dni.

Spomin umrlega smo torej lepo počastile. Najstrožji Kitajec nam ne bi mogel ničesar očitati. — Tisti večer smo živo čutile s ljubim sv. Pavlom, da je treba vsem vse postati, torej s Kitajci Kitajec, da jih vse pridobimo Kristusu.

Opozorjamo starše, katerih otroci obiskujejo srednje šole, da si pravočasno nabavijo davčna potrdila radi odmere šolnine. Brez teh potrdil je vpis nemogoč.

biciklje in ročne vozičke, znižana pa je mostnina za težke vozove od Din 150 do 75 par enosmerno. — Trški občinski odbor namerava uvedti tržni dan, da bi lahko domačini in okoličani prodajali razne pridelke.

Zgornja Sv. Kungeta. Srebrni duhovniški jubilej je praznoval naš preč. g. župnik Frančišek dne 13. avgusta t. l. Mnogozasluznemu g. župniku, ki je posebno goreč častilec presv. Srca Jezusovega, želimo iz dna srca, naj ga Vsemogočni ohrani še nešteto vrsto let za delovanje v vinogradu Gospodovem!

Sv. Ana v Slov. goricah. K boljšemu življenju nad zvezdami je poklical Vsemogočni v nedeljo dne 6. avgusta vzgledno in dobro mater Breznik Julijano, posestnico v Ledineku. Bila je pravi tip slovenske žene: skrbna, skromna, pobožna in požrtvovalna za vse dobro. Njeno življenje, kakor je večkrat izjavila, je bilo življenje polno težav in naporenega dela. Skoraj do zadnjih dni je v svoji veliki starosti 86 let delala, kakor da bi ji bilo šele 50 let življenja. Cela župnija je poznala mater Poltekovo, saj si jo lahko videl skoraj vsak dan pri sv. maši. Globoka vernost in pobožnost sta bili poleg pridnosti in skrbnosti za blagor domačih glavni njeni vrline. Veliko je darovala in molila za misijone. Do-

Henko
Henkeljeva
SODA
za
PRANJE
in čiščenje
brez klora

Henko

Omehča, trdo vodo, da postane kot deževnica. Mehka voda poveča penjenje in učinek mila ali pralnega sredstva. Zahtevajte vedno in povsod Henko sodo za pranje in čiščenje.

bro mater priporočamo vsem znancem, sorodnikom in prijateljem v pobožno molitev. Njenima hčerama naše sožalje! Blag bodi rajni spomin!

Sv. Vid pri Ptuj. V nedeljo dne 6. avgusta, sta bile v farni cerkvi dve zlati poroki. Zvestoba še preko 50 let zakonskega življenja sta si obljubila dva para: Jožef in Ana Fridauer, ter Jakob in Marija Šimenko. Ana in Marija sta si sestri. Vsem želimo še biserno! — V nedeljo je bila tudi inštalacija novega gč župnika p. Gabriješa. Želimo mu, da bi vsaka njegova beseda obrodila stoteren sad za nebesa!

Ptuj. Po daljši, skoro triletni težki boleznii je izdihnil svojo blago dušo Franc Polanec iz Kicarja pri Ptuj dne 23. julija v najlepših letih, star komaj 35 let. Pokojni Franc je bil dobrega, mirnega in šaljivega značaj, zato so ga vsi znanci zelo čislali in ljubili. Dasiravno telesno ni bil nikdar posebno trden, je vendar celo svoje življenje trdo delal, da je lahko preskrbel svojo družino. Bil je značajan in skrben mož in oče tudi onima otrokoma, katerima je bil očim; nobenih ni ločil, za vse je lepo skrbel. »Slovenski gospodar« je že star in vselej dobrodošel prijatelj v njegovi hiši. Rajni naj v miru počiva! Žalujočim preostanim, osobito ženi in otrokom, naše prisrčno sožalje!

Gornja Radgona. Dne 9. avgusta t. l. smo obhajali srebrni mašniški jubilej našega župnika Martina Gaberca, ki deluje v naši župniji že šesto leto, ko je kaplanoval v Rajhenburgu devet let, kot župnik pri Sv. Križu nad Mariborom pa deset let. Ko je prišel na svoje prvo mesto, so bila ravnokar izvršena prva zidarska dela nove cerkve. Zida je bilo do 1. 9. 1908 dovršenega kak meter. Stala pa je že nova kaplanija in urejena je že bila mežnarija, kjer je tedaj orglaril in mežnari bil skrbni Majnik, ki je le po dolgotrajni notranji borbi sprejel v svoj pevski zbor nove pevce. Svojo preizkušnjo je mladi pevski zbor prestal ob novi svetli maši g. Antona Medveda pri Sv. Antonu. Prav dobro pa je nastopil v lurški cerkvi pri novi sv. maši g. Jožefa Mirta leta 1916. Veselo je bilo v tistih zlatih časih v dvorani nove kaplanije, kjer se je mladina navduševala za kato-

Trbnje. Izgubili smo svojega dobrega župnijskega upravitelja g. Alberta Pravsta. Ravno ko je dopolnil 50 let, dne 2. 8. letošnjega leta, ga je zadela kap v župnišču pri Sv. Križu nad Dravogradom. Od tam smo njegovo truplo prepeljali v Trbnje, kjer smo ga položili k frajnemu počitku dne 4. t. m. Na pogreb je prišlo 17 gg. duhovnikov, pet med temi je zamudilo, ker niso vedeli za uro pogreba. Pogreb je vodil dekan iz Vuzenice g. Drago Hüttner. V cerkvi je pokojnemu govoril v slovo g. Dolinar, župnijski upravitelj pri Sv. Primožu na Pohorju, izven cerkve pa g. dekan v imenu duhovščine ter g. Viktor Lauko v imenu faranov.

Marenberg. Na Ignacijevu je bil sejem. Prignane je bilo nad 60 glav goveje živine, med temi 15 parov volov. Cena je nihala med 3.30 do 3.60, kupilo se je malo. Bili so tudi 3 vozovi svinj, cene so bile zelo visoke, nekaj je bilo tudi prodanih. — Kakor se izve, bo pobiral mostnino in imel gostilno pri mostu g. Böhm samo še ta mesec. Odpravljena je mostnina za

liško izobrazbo pri različnih vajah na odru in na orodju. Neposredno in naravnost v to delovanje pa je udarila kri svetovne vojske in razkropila mladino po svetu, najbolj zavednih in navdušenih voditeljev mladinskega gibanja ni bilo več nazaj. Odšel je žilavi in moškoresni Maks Moškod, prvi načelnik katoliško zdrave in čile orlovske vrste, ki je dala v poznejših letih marsikateremu fantu pravo življenjsko smer. Nič več nismo videli idealnega Joškota Šetince, ki je sicer bil doma pri Brežicah, pa se ni strašil truda prihajati v Rajhenburg k vajam za Finžgarjevo »Našo kri«. Njegovo življenje je ugasnilo v resnici tam, kjer se je prelivala naša kri, neznanu kje tam na severu. Pa še enkrat je visoko zaplamltel ogenj navdušenja v mladih srcih. . . . Maribor jih je občudoval te nepregledne vrste mladine, ki je korakala neustrašeno tje ven na tezensko areno. Tudi od Sv. Križa nad Mariborom jih je prišlo lepo število in podali so si roke branitelji severne narodne meje in sinovi Posavja. Po letih navideznega gospodarskega in kulturnega blagostanja so prišli med nas vse z malimi izjemami dnevi, ki so podobni meglenim in deževnim jesenskim dnevom, ki človeka potisnejo tje nekam v kot pri peči, kjer se lahko spominja po mili volji krasnih spomladnih in poletnih dni. Pa kaj, če nam je nemilo vreme zablatilo prej lepe ceste, da stopamo težko v javnost, ne more pa nam vzeti dobre volje in pravega prepričanja, zlasti pa ne vere v srečno bodočnost našega naroda, ki hrepeni po izobrazbi v duhu neumrljivega svojega vzgojitelja Slomškega.

Gornja Radgona. V četrtek dne 10. avgusta je bil pokopan daleč naokrog znani Matija Koler, zidarski mojster. Podlegel je dolgotrajni bolezni, ki mu je povzročila take bolečine, da jih ni mogel več prenašati. — Na naši Posojilnici plapolala črna zastava ob smrti preč. g. Martina Meško, ki je bil med tistimi, ki so temu zavodu polagali temelje. — Zelo lepo pa je bilo pri nas ob srebrnomašniškem jubileju našega župnika in njegovih tovarišev. Navzočih je bilo do 25 duhovnikov in polna cerkev vernega ljudstva, okrog glavnega oltarja pa venec belih deklic. G. profesor, domačin Peter Kovačič je v jedrnatem nagovoru podčrtal misel, kako važna je zlasti v sedanjih časih dušnopastirska služba, ko vidimo, da pretresajo po vsej Evropi zlasti mladinske vrste posvetne in pogubne ideje, ki ji srečo vedno le obe-tajo, dajo jim je pa ne. Ljudstvo pa, ki je ob delavniku napolnilo obširno petrovsko cerkev, dokazuje s to svojo navzočnostjo, da dobro ve, kje se najde resnica in prava sreča. Med sv. mašo sta srebrnomašniku stala ob strani njegova tovariša g. Atelšek Ivan, župnik v Braslovčah, in g. Lojze Pichler, župnik v Stoprcih. Domači pevski zbor je ponovno dokazal, da z lahkoto in gibčnostjo obvlada vsako pesem, ta dan pa smo v vseh pesmih čutili posebno navdušenje, kar je bistveno povzdignilo slovesno razpoloženje vernikov. Ob koncu sv. maše so dobili vsi učenci, ki so imeli ta dan ob 8. uri šolsko sv. mašo in skupno sv. obhajilo, kakor tudi drugi župljani lepe spominske podobice. Ta dan so obhajali svoj srebrni jubilej vsi zakonski, ki so bili poročeni leta 1908. Prišli so s svojimi družinami k sv. obhajilu. Fantje in dekleta, rojeni leta 1908, so stali ob oltarju v lepih vrstah, zahvaljujoč Boga za prejete milosti, premišljujejoč, kako naglo beže leta, zlasti leta mladosti.

Laporje. Kdo ugane, kaj imamo Laporčani, česar najbrž naša cela škofija nima? Ugane tako nihče ne, zato rajši kar hitro povemo, da je v naši doma najstarejša Lavantinka. Je to 104letna Jera Jelen, rojena Kušar, v Lapor-

ju, stanujoča sedaj v Slov. Bistrici. Torej vsaj nekaj, s čemer bi se dalo postaviti. — Nova kapelica na Žabljeku se bliža koncu. Leži na primernem prostoru, da jo je videti daleč naokrog. V njo gre preko sto ljudi. Prihodnje leto jo bodo posvetili v čast Srcu Jezusovemu. Na to slovesnost že sedaj opozarjamo vse, posebno vas iz sosednih župnij, ki si bodele ob tej priliki lahko ogledali tudi našo krasno prenovljeno župnijsko cerkev. — Posestniku Smoleju na Križnem vrhu bi se bil skoraj utopil sinček Franc v domačem studencu. K sreči so ga še pravočasno rešili. — Hudo občutijo kmetje, da ne smejo več živine doma klati in prodajati. Ali so take prepovedi v zadovoljnost in pomirjenje ljudstva?

Laporje. Smrtno je v pondeljek dne 6. t. m. ob devetih zvečer ustrelil v glavo 23letni L. G. 25letnega Leopolda Skrbiša na Križnem vrhu.

Sv. Barbara v Haložah. Dne 31. julija so v noči neznani zlikovci udrli v svinjski hlav viničarke Elizabete Merc na posestvu g. Sagedina iz Ptuja, in ji ukradli debelo svinjo v vrednosti 400 Din. To ni prvi slučaj! — V gorici letos ni pričakovati dobrega branja, kakor tudi v sadovnikih ne. Bog nam daj dosti kruha, za piti pa je voda tudi dobra, vsaj ne bo toliko pobojev in pretefov na dnevnem redu.

Arjavas. Prostovoljno gasilno društvo Arjavas priredi v nedeljo dne 3. septembra t. l., na vrtu tovariša Martina Razboršeka v Arjavasi veliko tombolo z lepimi vrednostnimi dobitki in običajno vrtno veselico, kjer bo za vse najboljše preskrbljeno. Prijatelji gasilske tombole najuljudneje vabljeni! V slučaju slabega vremena se vrši prireditev na praznik dne 8. septembra t. l.

Vransko. Kriza nas hudo tlači. Povzročil jo je padec cene hmelja, lesa in živine. Na gospodarskem polju torej nazadujemo, v verskem oziru pa lepo napredujemo. Marijina družba deklet je za mesec maj okrasila oltar svoje nebeške Kraljice z električno razsvetljavo. Fantje in možje iz apostolstva, čigar vrste lepo rastejo, so si okrasili oltar Srca Jezusovega na enak način. Sedaj se pripravlja okrasitev našega župnega patrona sv. Mihaela, da bi za svoj godovni dan imel lep venec raznobarnih drobnih električnih lučic. Prav lepo je tudi cerkveno petje naših malčkov iz Marijinega vrtca, za kar gre najlepša zahvala bivšemu in sedaj nemu g. kaplanu.

Sv. Rupert nad Laškim. (Prijatelju Jožefu Podpečanu v spomin.) Ko te je v soboto dne 29. julija že krila hladna zemlja na pokopališču pri sv. Jakobu v Galiciji, sem šele zvedel za Tvojo nenadno smrt. Rad bi Ti, dragi prijatelj, s temi vrsticami postavil v »Slovenskem gospodarju« skromen spomin, ker Te nisem mogel počastiti na Tvoji zadnji zemeljski poti! Malo pred svetovno vojno sem Te spoznal, dobri Grabenškov Zupač. Bil si moj vrl faran, dober sosed, zvest prijatelj, celi mož in poštenjak, kakor jih današnji svet ima vedno manj. Tvoj plemenit, kremenit značaj je poznal in spoštoval ne le vsak človek v Galiciji, Tebe so cenili in čislali tudi imenitni gospodje v Celju in drugod, kjer si imel službeni opravke. Kako vzorno si skrbel za svojo ljubo družinico, kako se trudil, da bi povzdignil v vsakem oziru hišo in celo posestvo; vse Tvoje delo je uspelo, saj si znal delati in moliti po lepi, stari, krščanski navadi. S tihim veseljem sem gledal Tvojo srečo, ko si vsaki prvi petek v domači cerkvi s celo svojo družinico tako vzgledno počastil presv. Srce Jezusovo: nobeno delo, nobena težava, noben pot Te ni mogel odvrniti od mesečne sv. obhajila, vira Tvoje moči, dušne in te-

lesne. In koliko potov si imel: kot sodnijski dostavljalec, cenilec in zaprisežen izvedenec si bil na daljnem potu ne samo vsak teden, ampak večkrat po cele dneve in noči. Koliko tisoč kilometrov poti si prehodil in prevozil po lepi Savinjski dolini in po celem celjskem sodnijskem rajonu. Imel si, po svoji službi, veliko težavnih, neprijetnih zadev: pa so Te povsod spoštovali, ker si bil ne le cel mož, ampak tudi prepričan kristjan, ki si pomagal ljudem v njih stiski in težavah s svojim modrim nasvetom in s svojo toplo ljubeznijo. Truden in upehan od večdnevnih daljnih potov si prihitel domov k svoji vrli ženi in ljubim otročičem; pa si zagledal tam na cesti pod Tvojo hišo voznika, ki je bil v veliki stiski, ker se mu je na težko obloženem vozu zlomilo kolo; nisi čakal, da bi Te kdo klical; v trenutku si že prihitel s svojim kolesom, da si pomagal človeku v stiski. Sosedovi so spravljali na travniku seno; kar se prikadijo sem iz dobrnskih goščav temni oblaki z nevihto in dežjem; spravljachi hitijo, da jim teče znoj po zagorelih licih, a premalo jih je, da bi zmagali delo: Grabenšekovi samo od daleč vidijo stisko, pa že prihitijo vsi na pomoč z vilami in grabljami, prvi med njimi pa je Zupač. Kako lepo si skrbel za svojo družinico! Navzlic malemu posestvu in skromnim dohodkom si poslal sinčka Feliksa, ki je kazal lepe zmožnosti, na gimnazijo v Maribor s tiho željo, da bi mogel lavantinski škofiji dati duhovnika! Neizrečeno si bil vesel, ko je dobri Liksek dobro storil in bil v razredu med prvimi v pridnosti in vedenju. A trud in napor Tvoje službe več kakor 20 let je bil prevelik, obnemogel si; iskal si zdravja v celjski bolnišnici, a najvišji Gospod je odločil: Pridi, zvesti služabnik, ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil. Nena doma je kap pretrgala nit Tvojega lepega in vzglednega življenja. Nenadoma Te je poklical Gospod, pa si bil vedno pripravljen. Blagi prijatelj, počivaj mirno tam na tihem hriščekku blizu svoje čedne domačije, v nebesih pa se spominjaj tistih, ki si jim bil dober in ki so Ti bili dobri! — A. Jager.

Dobova. Po dolgi bolezni je dne 31. julija umrl naš dobri g. župnik. Dolgih 40 let je vodil dobovsko župnijo, z vsakim je bil prijazen in vedno dovtipen, dobrsročen do vsakega, zato pa tudi ni ničesar zapustil, vse je razdal. Svoje župljane je imel iskreno rad in nikdar ni bilo čuti o njih žal besede iz njegovih ust. Za svoja dobra dela je šel po plačilo v večnost. Dne 3. avgusta smo spremili našega dobrega duhovnega pastirja na zadnji poti, s katere ni vrnitve. Kako zelo je bil priljubljen, se je videlo, saj ga je spremila vsa župnija in ne samo župljani, tudi sosode Hrvatje so prišli, ki ravno tako žalujejo za njim. Prišlo je od blizu in daleč 34 duhovnikov. Med njimi smo opazili g. dekana konz. svetnika Medveščeka, dekana iz Laškega g. monsig. dr. Kruljca, g. dekana Preskarja iz Sv. Martina na Paki, g. duhov. svetnika Tratnika iz Rajhenburga in še mnogo drugih. Pred župniščem so mu zapeli cerkveni pevci, pridigo in sv. mašo je imel g. dekan iz Vidma. Po obredih v cerkvi je vodil pogreb do pokopališča g. monsig. dr. Kruljca. V sprevedu so bile cerkvene organizacije, gasilska godba iz Loč, dolga vrsta gasilcev. Ob krsti, katero so vozili štirje konji, so stopali gasilci v čeladah. Takega pogreba Dobova še ni videla in ga dolgo zopet ne bo. Na grobu je govoril monsig. dr. Kruljc. V imenu gasilcev je vzel slovo ob odprtem grobu g. Kovačič, v imenu občin pa g. Pinterič. Pevci pod vodstvom g. šolskega upravitelja so zapeli v cerkvi in na grobu v slovo. Naj v miru počiva naš ne-

pozabni zlatomašnik, duhovni svetnik, župnik dobovski! Bog mu bodi plačnik za njegova dobra dela.

Za organiste.

Organisti, pozor! Vsem tovarišem gg. organistom naznanjam, da mi je prišel v roke rokopis treh nagrobnic z novim besedilom: 1. »Srce tvoje več ne bije«, 2. »Tvoje truplo krije gruda«, 3. »Zemlje rodne in brsteče« za moški zbor v jako lepem in lahkem slogu, zložil Karol Bervar, vodja orglarske šole in organist v Celju. Zeleti bi bilo, da bi navedeno delce že izšlo za Vse svetnike, ker bi nam jako dobro došlo. Imenovani g. skladatelj je znan po nagrobnicah posebno v Slovenskih goricah, kjer se vsa njegova dela pogosto izvajajo in čislajo. Upam, da boste gg. organisti takoj naročili, kakor hitro bodo izšle te tri zgoraj imenovane skladbice. — Lorenčič Franc.

Poslednje vesti.

Predsednik republike na otoku Kuba Machado je odstopil in odpotoval v Zedinjene države. Predsedstvo je prevzel bivši poslanik Cespedes. Na otoku sta zavladala red in mir.

Italijanski general Balbo se je vrnil po par nesrečah z vodnimi letali iz svetovne razstave v Čikagi. Mussolini je imenoval Balbo za letalskega maršala.

V grški prestolici v Atenah je uničil dne 12. avgusta požar 360 barak za begunce. 250 družin je brez strehe.

Smrtna nesreča triglavskih planin. V soboto dne 12. avgusta predpoldne je smrtno ponesrečil pri nabiranju planink pod vrhom Tičarice nad šestim izmed sedmih triglavskih jezer akademik Dušan Gorup iz Maribora.

Požar je uničil v Zgornji Jablani pri Cirkovcah na domu posestnika Antona Medveda kolarnico in parmo, v kateri je bilo naložene 1500 kg pšenice v snopju, 2000 kg rži, 700 kg sena in precej drv.

Strela je ubila v soboto zvečer na potu iz Slovence proti Gerečji vasi v župniji Hajdina pri Ptuj fanto Lovro Svenška, zidarskega vajenca pri tvrdki Nassimbeni v Mariboru. Rajni je bil vrl krščanski fant in žaluje za njim rodbina in cela župnija.

Nesreča. Blizu Št. Vida pri Ptuj je povozil žrgovec Schönlaub iz Ptuja 69letnega posestnika Ivana Krajnc iz Vारेje. Krajnc si je zlomil levo roko in desno nogo.

Srečna družina. V Ptuj bo daroval novo sv. mašo dne 20. t. m. lazarist Maks Rupar. V Ruparjevi družini je to tretja primicija in čez dve leti bodo imeli še četrto. Častitamo!

Strahovit požar je uničil dne 12. avgusta ob neznosni vročini v Žužemberku šestim posestnikom na hišah ostrežje, popolnoma je pa pogorelo šest gospodarskih poslopj. Pogorelci so bili le malenkostno zavarovani. Gasilci so lahko ogenj le omejili.

Požar je upepelil dne 10. avgusta v Koroški Beli poln kozolec pšenice in krme, last posestnice Marije Smolej. — Dne 11. avgusta je bil uničen od ognja kozolec dvojniki v Sostrem pri Ljubljani, last Janeza Cuzaka.

Velik požar je izbruhnil dne 12. avgusta na zvečer sredi med poslopji graščine grofa Barba v Mirni na Kranjskem. Do tal je zgorela velika shramba za seno, dolga 50 m, razen nje manjša shramba, dolga 20 m, pa tudi kozolec na 16

štantih. V shrambah je bilo okrog 50.000 kg detelje, 10 do 12 vagonov slame, približno 300 mernikov nemlatenega ovsu ter do 20.000 kg sena. Zgoreli so tudi mlatilnica, 14 vozov, ki so bili pod kozolcem, parni kotel in razno orodje. Škoda je bila povprečno cenjena za 290 do 300 tisoč Din. Grof Barbo pa je bil zavarovan le za 20 do 30 tisoč Din.

Ženska jo je smrtno izkupila. V vasi Ostrež pri Št. Rupertu na Kranjskem je napadla dne 12. avgusta zvečer z nožem že predkaznovana ženska ženo posestnika Urbanča in jo ranila v trebuh. Posestnik Urbanč je oddal v silobranu na napadalko strel in jo zadel tako, da je podlegla ranam.

Sreča v nesreči. Dne 12. avgusta je peljal na vozu Franc Žirovnik motorno žago preko železniškega prelaza v Orlovi ulici v Ljubljani. Voznik ni čul vlaka, pač pa se je konj v zadnjem trenutku odtrgal od voza. Lokomotiva je zadela ob voz in sunek je pognal voznika z voza, da je zletel v bližnjo živo mejo in se le neznatno poškodoval. Žrtev nesreče sta postala samo voz in motorna žaga.

Domačija je pogorela dne 12. avgusta v Predosljah pri Kranju Francu Gašperlinu.

Središče ob Dravi. Ponesrečil se je g. Jakob Jurjaševič v Središču. Pri padcu z voza si je zlomil nogo pod kolonom. Zdravi se doma. — Utopljenca v sivi obleki so videli plavati po Dravi preteklo nedeljo. Nekateri so se mu približali, pa predno so si kopalci opomogli od strahu, je deroča voda odplavila truplo.

Sternecki zopet znižal cene!

879

Svetinje pri Ormožu. Tukaj je umrl Joško Tomažič, mizarski pomočnik iz Veličan, star komaj 21 let. Rajni je bil delaven, miren in blag mladenič. Blagi fanf nam bo ostal v najlepšem spominu. Naj v miru počiva! Vsem sorodnikom in prijateljem naše sožalje!

Tepanje pri Konjicah. Našim vrlim gasilcem je po velikem trudu in prizadevanju lets vendar uspelo, zgraditi nov gasilni dom z gasilnim stolpom. Ko nas bo odbor povabil in pozval k prireditvi v prid gasilnega društva, se bomo povabili po možnosti radevolje odzvali. Vrlim gasilcem želimo še več uspeha!

Medvece pri Pragerskem. Prejmi, dragi »Slovenski gospodar« tudi od nas Medvečanov poročilo, da smo prav zadovoljni s teboj. Vsi te radi prebiramo, nekateri mladi, posebno pa stari, ako nam prineseš kako veselo ali neprijetno novico od naših Medvečanov.

Prijateljica

Konec.

Najbrž bi bila postala vaša žena — če bi se oni ne bil pojavil. On je bil pač boljši z njo, kakor vi. On je storil to, kar je dopadlo njej, med tem ko ste ji vi usiljevali svojo voljo. Katra je ljubila njega bolj nego vas. Videla je svojo srečo v tem: ne vas, ampak z njim se poročiti. In — sedaj ste ji vi razbili to srečo s tem, da ste jej odvzeli onega moža. Če bi bili vi deklino resnično ljubili, bi morali znati: Je res žalostno, ako me noče. Če pa meni, da jo bo oni drugi osrečil, naj ga vzame.»

Zmajal je nevoljno z glavo, molčal in gledal mimo nje, kakor bi je sploh ne bilo v celici.

Tea je nadaljevala: »In vendar ste jo hoteli imeti, ji niste privoščili drugega, mislili ste samo nase. Sovražili ste njega, ker niste mogli dobiti ženske. Glejte, ako bi bili privoščili Katrci srečo in bi ji ne bili odvzeli njega, bi ne sedeli sedaj tukaj le in bi se bili naučili, se udati v lastno usodo, ker k ljubezni se je nemogoče siliti. Na ta način ste tudi ob Katrcu in s svojim dejanjem ste dokazali, da je sploh niste ljubili. Ona je namreč globoko žalostna. Pretečeni teden je porodila otroka. Nima nobenih sredstev in je preslabotna, da bi si kaj prislužila. Kedo naj sedaj skrbi za njo, če nima moža, ki bi delal za njo?«

Položila mu je še tudi drugo roko na ramo: »Poglejte mi enkrat v oči, Leenen, ali znate odgovor?«

S težavo je dvignil glavo, njegov hrbet se je krivil pod pritiskom ženskih rok. Pomilovalno mu je gledala v od strahu odprte oči. Zakašljaj je, položil roke na mizo, sklonil glavo in zaihtel. Bilo je to izjokanje trpljenja, ki se je kopičilo v njegovi notrajnosti mesece. Nič več mu ni rekla; bilo je boljše, da se povspne sam do spoznanja.

Šla je. Predno je dosegla vrata, je skočil po koncu. »Kedo ste? Hočete mi še enkrat stisniti roko?«

»Gotovo«, se je glasil odgovor. »Prišla bom zopet kmalu. Kedo sem, to ne spada k predmetu. Prijateljica sem, ki vam hoče pomagati. Ali smem?«

Gledal jo je, iz oči so mu kapljale solze . . . Ni mogel več govoriti, njegovi prsti, ki so morili, so se oklepali njene roke . . . Tiho je odprla vrata in hušnila ven.

Ravnatelj je še stal zunaj na hodniku. Molče ji je podal roko in se ji globoko priklonil.

Sprejem prodajalko za podeželsko mešano trgovino, večšo slovenskega in nemškega jezika, pošteno, delavoljno, katera mora pomagati pri gospodinstvu. Le delavoljne, poštene in z dobrimi priporočili naj pošljejo ponudbe z zahtevo plače pri popolni oskrbi v hiši. Pubi-glavica izključena. Ponudbe poslati na upravo lista. 878

Nakupovalce jabolk, že izvežbane, sprejem takoj. Kupim tudi zgodna jabolka, kakor vsa poznejša. Molan Franjo, Celje. 880

Dekla se sprejme, prednost ima tista, katera ima veselje do svinjereje. Fr. Kramberger, posestnik, Gočova 6, p. Sv. Lenart v Slov. goricah. 877

Za vinogradnike! Knjižico o zatiranju trtnih škodljivcev (68 strani) razpošilja za malenkost 4.50 Din v znamkah: A. Kosi, vinogradnik, Središče ob Dravi. 876

Zahvala.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani, oddelek »KARITAS«, mi je točno in takoj izplačala posmrtnino po umrlem očetu Gregorju Krpaču, ki je bil prej zavarovan pri bivši Zadrugi samopomoči v Mariboru, dasi je bil pri »Karitas« zavarovan komaj 16 dni.

Vsem, zlasti pa članom bivše Zdrugne samopomoči, zavarovanje pri »KARITAS« kar najtopleje priporočam.

Krpač Ivan s. r.
Šmartno pri Slovenjgradcu, 10. 8. 1933.

MALA OZNANILA

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda Din 1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znamkah. Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za Din 2.— za odgovor.

Upravništvo.

Ofer z najmanj tremi delavnimi močmi se z 1. novembrom sprejme. Pogoji ugodni. Zerkovič, Pivola 6, p. Hoče. 873

Prodam vinogradno posestvo. Dragučova 60, p. Sv. Marjeta ob Pesnici. 872

Iščem poštenega slikarskega mojstra, da bi mu dal sina v pouk. Naslov v upr. lista. 868

Učenca, pridnega, zdravega, poštenih starišev, s primerno šolsko izobrazbo, sprejme Franc Mastnik, trgovec, Sv. Jurij ob južni žel. 871

Ugoden nakup hiše. Pri okrajnem sodišču v Slov. Bistrici se bo na javni dražbi prodala dne 26. avgusta 1933, dopoldne ob 9. uri v sobi št. 1, hiša s svinjakom in drvarnico in vrtomv izmeri 1 ha 05 a 69 m² ter polovico njive. Najnižji ponudek znaša Din 60.379.50. Zelo prikladno za penzionista ali obrtnika. V hiši se je izvrševala gostilniška obrt. Natančnejša pojasnila se dobe pri okrajnem sodišču v Slov. Bistrici pod števil. E 115/33. 870

Slivova kad za 50 hl se čisto poceni proda. Ivo Jaušnik, Spod. Sv. Kungota, p. Pesnica. 866

Parcela sadonosnik v Košakih na prodaj. Naslov v upravi lista. 863

Išče se treznega viničarja s 4-5 delovnimi močmi in večletnimi spričevali. Schwarz, Košaki 36, Maribor. 833

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. **Cerkvena ljudska pesmarica** samo po Din 3.—. Obsega 100 izbranih pesmi.
2. **Venec sv. pesmi**, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. Din 10.—, vezana Din 26.—. **Venec sv. pesmi in Molitev**, vez. v eni knjigi Din 30.—.
3. **Prijatelj otroški** (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez Din 5.50 in Din 7.50.
4. **Jezus, blagoslovi nas!** (Slomšekove blagoslovne pesmi z notami), Din 5.—.
5. **Kvišku sreča** (pesmarica z notami), broš. Din 12.—, vez. Din 20.—.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejšje in starejše, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

Iščem majerja brez otrok. Naslov v upravi lista. 864

Vzamem dekle, vajeno vseh poljskih in hišnih del. Naslov v upravi lista. 865

Dobro blago

po 5, 6, 7 Din se dobi le v Trpinovem bazarju, Maribor, Vetrinjska ulica 15. 861

Predtiskarija vzorcev za ročna dela

z najlepšimi vzorci se nahaja v trgovini Kralja Petra trg 4, Maribor.

Krizi primerne nizke cene

je nastavila vsemu blagu

manufakturna veletrgovina

Franc Dobovičnik, Celje,
Gosposka ulica 15. 715

Dokazi:

Molino	od 4.80 Din naprej.
Belo platno	od 6.— Din naprej.
Tiskovina	od 7.50 Din naprej.
Tiskovina dvojna	od 12.— Din naprej.
Poldeleni	od 9.— Din naprej.
Svila za obleke, vzorčasta	od 14.— Din naprej.
Creppe de Chine v vseh barvah	od 39.— Din.
Svileni robci	od 25.— Din naprej.
Žen. nogavice modn. barve	od 6.— Din naprej.
Hlačovina široka	od 24.— Din naprej.
Moško sukno za obleke	od 26.— Din naprej.
Platno za rjuhe, madracengradl, žima za madrace. Perje, puh, posteljna pregrinjala, odeje, koutre in sploh vse potrebščine za posteljnino po najnižjih cenah.	

Zakaj je ravno pri tvrdki Dobovičnik, Celje, tako poceni?

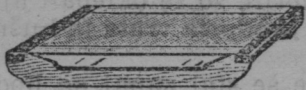
Ker se zadovolji z najmanjšim zaslužkom.
Ker nima velikih režijskih stroškov.
Ker se trgovina nahaja v lastni hiši in ne plačuje najemnine.
Ker ima lastno tovarno za odeje »Koutre«.
Ker ima lastno tovarno za izdelovanje perila.
Ker ima velik promet in vsled tega vedno sveže blago.

Vsakomur se vljudno priporoča manufakturna veletrgovina

Franc Dobovičnik, Celje

Žični vložki

kom. po Din 100.—

Žični vložki iz izvanredne trde žice kom. po Din 150.—
Afrik madrace 3delne Din 250.—
Pri naročilu se prosi natančna notranja mera postelje. 364

„WEKA“ MARIBOR
Aleksandrova cesta 15.

Praktični čevlji

Damski: ševret, črni ali rujavi Din 88.—, iz fin. boks usnja Din 110.—, 125.—.

Moški: nizki, šiv. Din 78.—, iz boks usnja, trpezni, elegant Din 120.—, 135.—.
Delavski iz gov. usnja rujavi, okovani Din 90.—, črni " " " " " " 98.—.

Samo kratek čas, tako nizke cene, ne zamudite ugodne prilike!

Konfekcija JAKOB LAN, Maribor, Glavni trg 2.

Inserirajte!

Denar naložite najboljše in najvarnejše pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

t. z. z. n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog nad 62.000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premoženjem in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!

Dijake sprejemem, cela oskrba in nadzorstvo za 300 Din mesečno. Vezjak, Maribor, Splavar-ska ulica 6. 851

Ostanke, oblačilno blago in pristno bučno olje kupite najceneje v trgovinah **Franc Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer**. Nakup jajc, za-bele, suhih gob. 848

Sprejme se vinarja s 3 odraslimi brez otrok z dobrimi spričevali. Schwarz, Košaki 36, Maribor. 834

Modne liste,

liste za ročna dela vseh vrst, kupujte in naročajte v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru: **Koroška cesta 5 — Aleksandrova cesta 6 — Kralja Petra trg 4.**

V vsako hišo — Sveto pismo!

Sv. pismo je knjiga božja! Ni je knjige, ki bi jo smeli primerjati s Sv. pismom. Pa če moraš katero knjigo imeti doma in jo prebirati, je to gotovo Sv. pismo.

Letos je 1900 let, kar se je godilo vse to, o čemer nam poročajo sv. evangeliji in Dejanje apostolov. Če kedaj, potem naj si v tem svetem letu vsaka hiša oskrbi Sv. pismo, vsaj evangelije in Dejanje apostolov.

V teh težkih časih pomanjkanja denarja smo sklenili omogočiti vsaki družini nakup Sv. pisma. Zato smo nastavili sledeče cene:

Novi zakon (obseg knjige 541 strani) stane broširan Din 6,—, polplatno vezan Din 8,— in celoplatno vezan Din 15,—.

Pri teh cenah se plača papir in knjigovezniško delo. Vse prestavljanje in tiskanje pa je zastoj. Po teh cenah pa prodajamo le sedanjo zalogo in knjige ne bomo ponatisnili. Zato opozarjamo vse, ki si hočejo pravočasno oskrbeti Sv. pismo, da si naročijo čimprej. Za poštnino je priračunati še 2 Din za komad in potem lahko pošljejo v znamkah.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

Podaljšaj si življenje!

Življenje se lahko podaljša, bolezní se lahko preprečijo, ozdravijo; slabi se lahko okrepijo, hirajoči učvrstijo, nesrečni osrečijo!

Kaj se pojavi izza vsake bolezni?

Oslabelost živcev, potrlost, izguba dobrih prijateljev ali svojih bližnjih, razočaranje, strah pred boleznijo, slab način življenja in mnogo drugih reči,

Zadovoljnost

je najboljši zdravnik! So pota, ki te lahko privedejo do dobrega razpoloženja, ožive tvojo čud, te napolnijo z novimi upi in uprav te pot ti pokaže razprava, ki jo dobi vsak, kdor jo zahteva takoj in

popolnoma brezplačno!

V tej mali priročni knjižici je razloženo, kako se lahko v kratkem času in brez zapreke pri delu živci in mišičje ojačijo, kako se dajo utrujenost, slabo razpoloženje, raztresenost, oslabeledost spomina, nerazpoloženje za delo in nešteto drugih pojavov bolezni popraviti in odstraniti. Zahtevajte to razpravo, ona Vam bo nudila mnogo prijetnih uric. — Pišite na naslov:

Ernest Pasternack, Berlin SO,
Michaelkirchplatz 13, Abt. 90. 869

Slabo poletje

nas sili, da oddamo poceni naše blago. Ker pa gotovine povsod primanjkuje, sprejemamo tudi hranilne knjižice kot v plačilo. **Trgovski dom — Maribor.** 734

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

588

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in jih

.. .. obrestinje najboljše.

Denar je pri njej naložen po-

.. .. polnoma varno.

Za hranilne vloge jamči poleg re-

zerv in hiš nad 5000 članov-po-

sestnikov z vsem svojim pre-

.. .. moženjem!

Kmetovalec — čevlji zate in za tvojo družino!

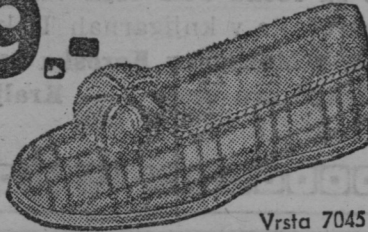
19.-

Vrsta 4431-00

Za Vaše otročičke te lahke čevljičke iz sivga, črnega ali rjavega platna z gumijastim podplatom V njih se lahko otroška nožica razvija popolnoma normalno.

29.-

Vrsta 7045

Gospodinje, edinole v naših cenelih copatah boste imele dober in ugoden počitek. Kadar pridete domov, sezujte čevlje in zamenjajte jih s copatami.

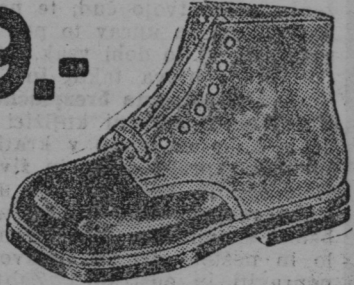
29.-

Vrsta 4435-00

ZA GOSPODARJA te udobne in lahke čevlje za počitek, ko dovrši svoje težko delo.

49.-

Vrsta 3461-00

Visoki, skoraj neraztrgljivi čevlji s podplati iz krupona. Vaši otroci bodo zadovoljni, ako jim kupite te dobre čevlje, Vi sami pa boste srečni, ker bodo Vaši otroci dobro obuti.

69.-

Vrsta 3925-05

Udobni polčevlji iz močnega in trpežnega boksa z gumijastim podplatom. Za vsako gospodinjino in gospodarico, ko gre na trg. Ravnotako imamo tudi na sponko.

39.-

Vrsta 4467-29

Poljedelec, to so čevlji, v katerih ameriški kmetovalec izvršuje vsa svoja dela na polju in doma. Izdelani so iz prvovrstnega materiala z gumijastim podplatom.

45.-

Vrsta 3162-00

Evo visokih čevljev za vsako delo in štrapac. Iz mastnega usnja z močnimi gumijastimi podplati. To so čevlji, ki Ti povsem ustrezajo in ki so pri tem zelo poceni.

89.-

Vrsta 2945-11

Okusni čevlji, ki jih obujete, kadar greste v mesto ali o praznikih. Izdelani so iz boksa z usnjenim podplatom in polvisoko peto. Praktični, elegantni in poceni. Lakasti 99 D.

79.-

Vrsta 0167-00

Bakandže iz mastnega usnja z močnim vulkaniziranim gumijastim podplatom. Primerne za delo na polju, zgradbah, cestah in za drugi štrapac.

49.-

Vrsta 3922-02

Najboljši in najpraktičnejši čevlji za nemirne dečke. Iz dobrega rjavega boksa z elastičnim gumijastim podplatom.

69.-

Vrsta 3165-00

Čevlji za vsak štrapac iz mastnega usnja z močnim gumijastim podplatom.

89.-

Vrsta 1937-29

Iz močnega boksa z elastičnim gumijastim podplatom. Za vsakdanjo uporabo, rjavi ali črni.

69.-

Vrsta 5642-38

ZA DEKLICE — udobne fleksibilne čevljičke, kombinirane, iz rjavega boksa ali laka, za vsako priliko.

OTROŠKE NOGAVICE:

visoke bombažaste Din 8.-, 10.-, 12.-
kratke iz sukanca Din 7.-, 9.-
dokolenke Din 10.-, 12.-

ŽENSKÉ NOGAVICE:

svilene Bemberg Din 29.-
svilene Viscosa Din 25.-
svilene Din 19.-, la flor Din 19.-
bombažaste Amerika Din 15.-
iz sukanca za šport Din 10.-
bombažaste normal Din 9.-

MOŠKE NOGAVICE:

iz sukanca ali polsvile Din 15.-
egiptovski bombaž z deženi Din 10.-
iz polsvile Din 7.-, iz moč. bombaža Din 5.-

Čistite svoje čevlje z našo kremo, 1 škatlja za Din 4.-

močne vezalke Din 1.- par.

Bata